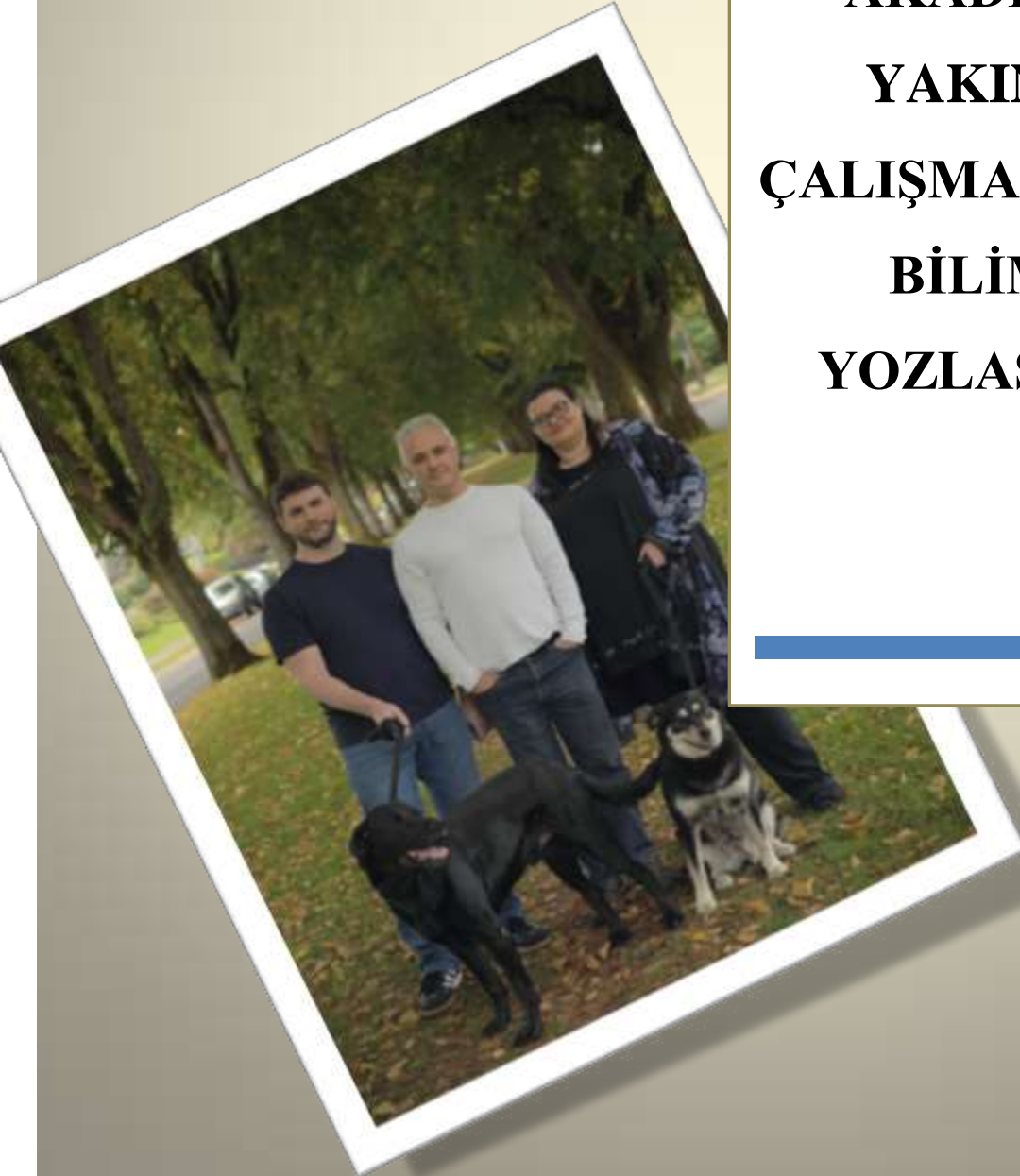

Helen Pluckrose
James A. Lindsay
Peter Boghossian

**AKADEMİK
YAKINMA
ÇALIŞMALARI VE
BİLİMİN
YOZLAŞMASI**

Aile Akademisi Derneği Yayınları-Bursa

Aile Akademisi Derneği

AKADEMİK YAKINMA ÇALIŞMALARI VE BİLİMİN YOZLAŞMASI

Academic Grievance Studies and the Corruption of Scholarship

(Areo Magazine, September, 2018)

Helen Pluckrose, James A. Lindsay, Peter Boghossian

Çeviri: ODTÜ öğrencileri Firdevs Dönmez, İrem Nur Erzincan, Leyla Aydın, Merve Sena İmrek, Naciye Gül, Sara Gülşen Ataman, Sena Nur Dilman, Zeynep Ebrar Paşa; İÜHF öğrencisi Hilal Nur Sayman

Yayın Yılı: 2021 - Mart

Aile Akademisi Derneği

Alacamescid Mh. Çancılar Cd.

Erdoğan Çakar İş hanı: 62/35 Osmangazi/Bursa

0551 215 19 02

www.aileakademisi.org

TAKDİM

Sosyal bilimler alanında yürütülen kimi çalışmaların bilimsel olmaktan ziyade, popüler-anaakım fikirlerden yola çıkılarak oluşturulduğu, ideolojik olduğu uzun zamandır tartışılmaktadır. Akademi dünyasında Sokal Vakası olarak adlandırılan çalışma bunu ortaya koyan ilk örneklerdendir. 1996 yılında fizikçi Alan Sokal “Transgressing the Boundaries: Towards a Transformative Hermeneutics of Quantum Gravity (*Aşılan Sınırlar: Kuantum Kütle Çekiminin Dönüşümsel Bir Betimlemesine Doğru*)”¹ başlıklı, içeriğinde postmodern jargonun bolca kullanıldığı ancak bilimsel ve mantıklı bir zemini olmayan zıvalık denebilecek bir aday makaleyi saygın hakemli akademik bir dergiye gönderdi. Bu çalışmada yerçekiminin dahi “sosyal inşa” olduğu, yani fiziki gerçekliğinin olmadığı; pi sayısının kültürlere göre değişebileceği iddia edilmekteydi. Çalışma dergi hakemlerinin ve editörünün onayıyla basılmaya uygun bulunarak bilim dünyasına kazandırıldı (!). Sokal bu çalışma ile bilimsel bir deney gerçekleştirmiş oldu: Saçmalıklarla dolu olsa bile anaakım argümanların bolca serpiştirilmesi bir yazıyı bilimsel yapar mı? Bu çalışmadan elde edilen cevaba göre “evet”.

Bu bilimsel deneyin daha genişletilmiş versiyonu 2018 yılında kendilerini solcu ve liberal olarak tanımlayan araştırmacılar Pluckrose, Lindsay ve Boghossian tarafından başlatıldı. Araştırmacılar, özellikle sosyal bilimlerde cinsiyet çalışmaları ve kültürel çalışmalar alanlarında “bir şeylerin ters gittiğinden” hareketle kadın-erkek, toplumsal cinsiyet, ırk, cinsellik, kesişimsel feminizm, queer konularındaki yayınlarda bilimsel olmayan, postmodern bakış açısından beslenerek absürt denebilecek fikir ve yayınların yaygınlaştığını tespit ediyorlar. Bu düşüncelerini test etmek için kendilerini uzun sürecek bir projeye adıyorlar. Tamamen uydurma veriler üzerinden, saçma argümanlarla bezeli, postmodern yaklaşımı parodileştiren, etik açıdan problemlili makaleler hazırlayıp özellikle alandaki “saygın” dergilere gönderiyorlar ve proje tıkr tıkr işliyor. 10 ay gibi kısa bir sürede 20 makale yazıyorlar, alanda ciddi itibarları olan bu dergilerden peş peşe kabuller alıyorlar, bazı dergiler çalışmalarını çok beğendiklerini ifade ederek hakemlik teklifinde bulunuyor, özel ödüle layık görülen çalışmaları bile oluyor...²

Peki bu çalışmalar neleri içeriyor? Saçmalıklarla dolu bilimsel (!) makalelere kısaca bakalım.

¹ <http://www.ildidu.altervista.org/ignobel/immagini/sokal.pdf>

² Kendi dillerinden süreci aktardıkları bir video için: <https://www.youtube.com/watch?v=kVk9a5Jcd1k>

“Portland, Oregon’da Bulunan Kent Köpek Parklarındaki Tecavüz Kültürü ve Queer Performativiteye İnsan Tepkileri” isimli makale isminden de anlaşılacağı gibi “Queer, permormativite” kavramlarıyla bolca postmodern öğeler barındırarak, Butler’a³ atıfta bulunuyor. Sadece makalenin başlığı bile derginin ideolojik eğilimiyle uyumlu görülmüş olacak ki, gerek yöntemsel, gerekse sunduğu argümanlar açısından facia olan bu makale mükemmel bulunarak özel ödüle layık görülüyor. Kurmacanın bir parçası olarak gerçekte olmayan “Portland Cinsiyetsizleştirilen Araştırmalar Girişimi” kurumunda gerçekleştirildiği ifade edilen bu çalışma köpek parklarında çiftleşmeyi hayvanların birbirine tecavüzü olarak değerlendirip, köpek parklarının tecavüze göz yumma alanları olduğunu söylüyor, bu konuda hayvan-insan etkileşimini değerlendiriyor, tecavüz kültürüne karşı erkekleri de köpekler gibi eğitmeyi öneriyor. Çalışmada tecavüz kültürü ve queer permormativiteyi anlamak için yaklaşık 10.000 köpeğin cinsel organının incelendiği ve bu köpeklerin sahipleriyle cinsel yönelimleri hakkında görüşme yapıldığı aktarılıyor. Çalışmada köpeklerin toplumsal cinsiyetlerine, dişi ya da queer olma durumlarına göre baskı görüp görmedikleri inceleniyor.

“Arka Kapıdan Girmek: Heteroseksüel Erkeklerle Özgü Homohisteri ve Transfobiye Reseptif Penetratif Seks Oyuncakları Kullanımı ile Meydan Okumak” başlıklı, Sexuality and Culture dergisinde yayımlanan bir diğer çalışmada erkeklerin seks oyuncakları ile kendilerine anal yoldan penetrasyon yapmaları öneriliyor. Bu şekilde transfobinin azaltılıp, feminist değerlerin geliştirileceği iddia ediliyor. Bu çalışma, inceleyen hakemler tarafından bilime heyecan verici bir katkı olarak değerlendiriliyor.

“Bizim Mücadelemiz Benim Mücadelem: Neoliberal (Feminizm) ve Seçim Feminizmine Kesişimsel Bir Yanıt Olarak Dayanışma Feminizmi” başlıklı Affilia dergisinde yayımlanan çalışmada, Hitler’in Kavgam kitabından bir bölüm popüler feminist jargonla tekrar uydurularak yazılıyor ve günümüzde etki alanını artıran kesişimsel feminizme teorik bir katkı olarak sunuluyor (daha doğrusu yutturuluyor). Herhangi bir metne dönemin bilimsel paradigmasına uygun popüler kavramları serpiştirmek bilimsel değer için yeterli görülüyor.

“Yıldızlar, Gezegenler ve Toplumsal Cinsiyet: Feminist Astronomi İçin Bir Çerçeve” başlıklı makalede astronomi biliminin cinsiyetçi olduğu ifade edilip; feminist, queer bir yaklaşımla bu sorunun çözülmesi öneriliyor. Belki sosyal etkiden en uzak denebilecek alan olan astronomi de, sosyal inşacı feminist eleştiriden nasibini almış oluyor.

³ Türkiye’de de çalışmaları yakından takip edilen günümüz feminizminin ve Queer kuramın önde gelen isimlerinden

“Pedagojiye Kesişimsel Feminist Bir Yaklaşım” makalesinde ise absürtlüğün sınır tanımadığını görüyoruz. Araştırmacılar, eğitimcilere öğrencilerin kimliğine göre ayrımcılık yapmalarını öneriyor. Fırsatlar anlamında avantajlı olduğu düşünülen (erkek, beyaz, vb.) öğrencileri zincirleyip yere oturtmak, söylediklerini duymazlıktan gelmek, onlarla yüksek sesle konuşmak, küçümsemek ve bu sayede fırsat eşitliği sağlamak öneriliyor ve bu pedagojik bir yaklaşım olarak savunuluyor.

Evet, bu saçma çalışmalar çoğunlukla olumlu geri bildirimler alarak, önemli dergilerde yayımlanmayı başardı. Araştırmacılar yaptıkları bu deneysel çalışma ile özellikle sosyal bilimlerin belli alanlarındaki yozlaşmayı, bilim düşmanlığını gözler önüne serdi. Bunun sonucu olarak da pek çok kesimi karşılarına aldılar. Bu araştırmadan sonra başlarının epey sıkıntıya girdiğini söylemek mümkün. Araştırmacılar akademideki yozlaşmayı ortaya çıkardıkları için, akademik sahtekarlık yapmakla eleştirildiler, tehditler aldıklarını ifade ettiler. Pek çok akademisyen çalışmayı kınayan açıklamalar yaptı. Portland Eyalet Üniversitesi’nde akademisyenlik yapan Boghossian’a etik ihlal soruşturması açıldı ve suçlu bulunarak araştırma yapma hakkı kısıtlandı.

Pluckrose, Lindsay ve Boghossian'ın çalışması uluslararası medyada ses getirdi ve bazı akademik çalışmalara konu oldu. Ülkemizde ise konuyla ilgili sadece bir köşe yazısına rastlayabildik. Çalışma hakkında çıkan haber ve yazılardan bir kaçına dipnottan ulaşabilirsiniz.⁴

⁴ <https://www.birgun.net/haber/sokal-in-karesi-grievance-studies-vakasi-235017>

<https://www.washingtonpost.com/outlook/2018/10/04/paper-that-would-never-have-gotten-past-peer-review-criticizes-academy-film/>

<https://www.nytimes.com/2018/10/06/opinion/grievance-studies-hoax.html>

<https://www.chicagotribune.com/opinion/commentary/ct-perspec-hoax-grievance-studies-academia-1012-20181011-story.html>

<https://www.chronicle.com/article/what-the-grievance-studies-hoax-means/>

<https://www.theatlantic.com/ideas/archive/2018/10/new-sokal-hoax/572212/>

<https://www.irishtimes.com/life-and-style/people/hoax-papers-the-shoddy-absurd-and-unethical-side-of-academia-1.3655500>

<https://www.theaustralian.com.au/commentary/the-problem-with-grievance-studies/news-story/674aefae465e3b26b9690f2997510d33>

<https://www.heraldsun.com.au/blogs/andrew-bolt/fake-papers-expose-grievance-studies/news-story/13ad1715215680c3eaa5dc087eb9cbf9>

<https://www.nationalreview.com/news/academics-expose-grievance-studies-field-by-submitting-hoax-papers-to-journals/>

Bu çalışma bilim dünyasında, özellikle bazı alanların nasıl kuşatıldığını, zıvalık düzeyindeki düşüncelere nasıl bilimsel değer atfedilebildiğini ve bunun ortaya koyulmasının nasıl engellendiğini göstermesi adına oldukça cesur bir adımdır. Öncelikle bu önemli deneyi gerçekleştiren araştırmacılara, bu çalışmanın çevirisini üstlenen gönüllü üniversite öğrencilerine teşekkür eder; kadın, erkek, cinsiyet, toplumsal cinsiyet gibi konulardaki araştırmaların eleştirel bir dikkatle incelenmesine, bu alanlardaki bilgi üretimindeki yozlaşmanın fark edilmesine katkı sunmasını temenni ederiz.

Aile Akademisi Derneği

<https://www.usatoday.com/story/opinion/voices/2018/10/10/grievance-studies-academia-fake-feminist-hypatia-mein-kampf-racism-column/1575219002/>

Science, Technology & Human Values (akademik dergi):

<https://journals.sagepub.com/doi/pdf/10.1177/0162243920923087>

Video olarak da araştırmacıların çalışmalarını anlattığı pek çok kayıt bulabilirsiniz.

ÖNSÖZ

2018 yılının Mayıs ayında Dr. James A. Lindsay, Dr. Peter Boghossian ve Helen Pluckrose akademide "yakınma çalışmaları" adını verdikleri toplumsal cinsiyet, feminizm, cinsellik, kadın, erkek, ırk vb. alanlarda yapılan çalışmalardaki yozlaşmayı göstermek adına oldukça önemli bir projeye imza attılar. Temel amacın akademinin belli alanlarında hakim olan ideolojiye uygun bilgi üretiminin nasıl işlediğinin gösterilmesi olduğu projede yazarlar, bu doğrultuda bilgi sahtekarlığı yaptılar. Yazarlarca, taklit etmeye çalıştıkları akademi ile kendileri arasındaki en önemli fark kendilerinin bilgiyi uydurduklarının bilincinde olduklarıydı. Bir yıl boyunca takma isimlerle özellikle postmodern yaklaşımdan beslenen feminizm, toplumsal cinsiyet, ırkçılık vb. konularda yöntem ve savunulan tezler bakımından ciddi şekilde kusurlu makaleler yazarak (hatta uydurarak) alandaki saygın dergilere gönderdiler. Dergi hakemleri tarafından, heteroseksüel ya da beyaz olmayı kusurlu gösterdiği ve kadın-erkek arasındaki biyolojik farkları yok saydığı sürece yöntemsel açıdan çok da eleştirilmeyerek kabul edilen ve hatta destekleyici yorumlar alan bu makaleler, bazı alanlardaki çalışmaların artık bilimsellik ve nesnellikten ziyade ideolojik saiklere dayandığını gözler önüne sermekteydi.

Projenin sonlandırılması, 20 makalenin 7'sinin kabul edildiği ve 7'sinin değerlendirme sürecinde olduğu bir noktada, bir makalelerinin sosyal medyada kuşku uyandırmasıyla başladı. Bu olaydan sonra dergilerin kimlik ispatı istemesi, araştırmacıları en başta belirledikleri etik kriterleri sağlayamayacakları kaygısıyla projeyi sonlandırmaya mecbur bıraktı. Eğer projeyi planladıklarından erken bitirmek zorunda kalmasalardı kabul sayısının 12'ye çıkabileceğini düşünüyorlardı. Ayrıca makalelerini gönderdikleri çok sayıda dergi tarafından hakemlik teklifi aldılar ve bir çalışmaları özel ödüle layık görüldü.

Yazarların bu projeyi açıkladıktan sonra akademiden dışlanmaları ve hatta tehdide maruz kalmaları akademideki ana akım ideolojinin tarafsız çalışmalar yürütmeyi ne kadar imkansız kıldığını göstermektedir. Akademiden elde edilen sonuçların günlük hayata, politikaya, eğitim sistemine ve daha birçok alana etki ettiği göz önünde bulundurulduğunda bu yozlaşmaya karşı bir an evvel önlem alınmasının gerekliliği daha iyi anlaşılmaktadır. Batı akademisinde yaşanan sorunlar Batı'yı kendisine temel kaynak edinen Türk akademi camiasının da sorunu olacağından gecikmeden bu konunun gündeme gelmesi gerektiğini ve bu çalışmayı Türkçe'ye

kazandırmayı dūřündük⁵. Bu dūřünceyle çıktığımız yolda, ortaya çıkan bu çevirinin bir farkındalık oluşturarak akademiye katkı sağlamasını umuyoruz.

Bu çalışmanın orijinaline [bu bağlantıdan](#)⁶ ulaşılabilir.

Çeviri Ekibi

⁵ eviri için araştırmacılardan gerekli izinler alınmıştır.

⁶ Okuyucuya kolaylık sağlaması açısından metin boyunca tūm bağlantı linkleri bu şekilde altı çizili verilmiştir.

Yazarlar Hakkında

James A. Lindsay

Asıl adı James Stephan Lindsay olan yazar, fizik alanındaki geçmişiyle birlikte matematikte doktora sahibidir. Şimdiye kadar beş kitap yazmış olan Lindsay'in denemeleri TIME, Scientific American ve The Philosophers' Magazine adlı dergilerde yayımlanmaktadır. Bilim ve aktivizmde postmodern düşüncenin

evriminin ele alındığı

Cynical Theories adlı ortak yazarlı (Pluckrose ile) kitabı Ağustos 2020'de basılmıştır.

Helen Pluckrose

Areo sitesinin baş editörü olan yazar kendisini liberal bir hümanist, kültürel ve politik bir yazar olarak tanımlamaktadır. Lindsay ile beraber Cynical Theories adlı kitabı kaleme almıştır.

Peter Boghossian

Bir felsefeci olan Boghossian 25 yılı aşkın süredir hapishanelerde, hastanelerde, devlet okullarında, özel okullarda, ruhban okullarında ve üniversitelerde 30 binden fazla öğrenciye ders vermiştir. Yazarın öncelikli araştırma alanları eleştirel düşünme ve ahlaki muhakemedir.

AKADEMİK YAKINMA ÇALIŞMALARI VE BİLİMİN YOZLAŞMASI

Helen Pluckrose, James A. Lindsay & Peter Boghossian

Bu makale, herkes tarafından erişilebilir olması umulsa da, ideolojik saiklerle yapılan akademik çalışmaların, radikal şüphecilğin ve kültürel inşacılığın sorunlarına halihazırda biraz aşına olanlar için yazılmıştır ve çalışmanın en kapsamlı dökümüdür.

1. BÖLÜM: GİRİŞ

Üniversitelerde, özellikle beşeri bilimler içindeki belirli alanlarda olmak üzere bir şeyler ters gitti. Bu alanlarda gerçeği bulmaktan ziyade sosyal yakınmalara hizmet etmeye dayanan akademi, tam hakimiyet kuramasa da, sağlam bir şekilde yerleşti ve onun bünyesindeki akademisyenler de, öğrencilere, yöneticilere ve diğer ana bilim dallarına kendi dünya görüşlerine bağlı kalmaları için giderek daha fazla zorbalık ediyor. Bu dünya görüşü ne bilimsel ne de titizdir. Çoğu kimse için bu sorun alenen gitgide büyüyor ancak ellerinde güçlü kanıtlar yok. Bu nedenle, biz üçümüz bu sorunun temel bir parçası olarak gördüğümüz akademinin içinde çalıştığımız bir yıl geçirdik.

Bu süreci akademik makaleler yazarak ve bunları, kabaca “kültürel araştırmalar” veya “kimlik çalışmaları” (örneğin, toplumsal cinsiyet çalışmaları) veya altmışların sonlarında ortaya çıkan postmodern “teori” tarzına dayandığı için “eleştirel teori” olarak bilinen akademik alanlarla ilişkili saygın hakemli dergilerde yayımlayarak geçirdik. Bu çalışmanın sonucunda, kimliğe dayanan baskı ve güç dengesizliklerini tanımlamak amacıyla kültürel unsurları en ince ayrıntısına kadar sorunsallaştırma hedeflerinden dolayı, bu alanlara kısaca “yakınma çalışmaları” adını verdik.

Bu projeyi akademik araştırmaları yozlaştıran yakınma çalışmalarının gerçekliğini incelemek, anlamak ve ortaya çıkarmak için üstlendik. Toplumsal cinsiyet, ırk ve cinsellik gibi kimlik konuları (ve bunlar üzerinde çalışan akademi) etrafında açık, iyi niyetli sohbet neredeyse imkansız olduğundan, amacımız bu sohbetleri yeniden başlatmak oldu. Bunun insanlara – özellikle liberalizme, ilerlemeye, moderniteye, açık sorgulamaya ve sosyal adalete inananlara– akademik ve aktivist soldan gelen kimlikçi deliliğe bakıp “Hayır, buna razı

olmayacağım. Beni temsil etmiyorsunuz.” demeleri için aşikar bir sebep sunmasını umuyoruz.

Bu belge, projemize bir ilk bakış ile ne öğrendiğimiz ve ne anlama geldiğiyle uğraşmak için bir ilk girişimdir. Uzunluğu ve detayları nedeniyle, önce olgusal gerçekleri, sonra daha detaylı açıklamaları sunacak şekilde aşağıdaki gibi düzenlenmiştir.

- İddialarımızı uygun bir bağlama yerleştirmemize esas olan metodolojimiz;
- Bu projenin başlangıcından, araştırmamızı tamamlayamadan halka açılmaya zorlanarak nihayet ifşa oluncaya kadarki sürecin bir özeti;
- Bunu *neden* yaptığımıza dair bir açıklama;
- Sorunun ve neden önemli olduğunun kısa bir özeti;
- Bu projenin nasıl ortaya çıktığına dair net bir açıklama;
- Teslim ettiğimiz tüm makalelerin tam listesi, nihai sonuçları ve bugüne kadarki ilgili hakem yorumları da dahil olmak üzere çalışmamızın sonuçları;
- Sonuçların anlamlılığına yönelik bir tartışma;
- Bundan sonra ne olabileceğinin bir özeti.

2. BÖLÜM: METOT

Yaklaşımımız en iyi şekliyle bir tür refleksif etnografi olarak düşünülebilir – yani, kendimizi ona vererek, sonucuna derinlemesine kafa yorarak ve anlayışımızı “içerideki yabancılar” olana değin değiştirerek özgün bir akademik kültür üzerine bir çalışma yürüttük.

Amacımız, bu kültürü öğrenmek ve genelde sadece bu alanda uzmanlaşanların yapabildiği gibi en iyi dergilerde hakemli makaleler yayımlayarak onun dilinde ve geleneklerinde akıcı hale geldiğimizi ispat etmektir. Bu projeyi alanı ve alanın nasıl çalıştığını ona dahil olarak anlamaya çalıştığımız bir tür refleksif etnografik çalışma olarak kavramsallaştırdığımız için, projemizin merkezinde hakemlerin neyi doğru yaptığımız ve absürt tezleri kabul edilebilir kılmak için nerede değişiklik gerektiğiyle ilgili yorumlarını almak vardı. Aslında hakem yorumları, kabullerin kendisine nazaran, bu alanların vaziyeti hakkında birçok yönden daha açıklayıcıdır.

Makalelerimizin hepsi tuhaf veya kasıtlı ve ciddi şekilde kusurlu olsa da, ilgilendiğimiz disiplinlerdeki diğer çalışmalarla neredeyse mükemmel bir uyum içinde olduklarının fark

edilmesi önemli. Bunu kanıtlamak için de makalelerin bilhassa önemli ve nüfuzlu dergiler tarafından kabul edilmesini sağlamamız gerekiyordu. Ancak makalelerin uyumlu oluşu çalışmamız için gereken derinliği tek başına sağlayamadı. Ayrıca, bazı hipotezleri test etmek için risk alan makaleler yazmamız gerekiyordu ki bizzat kabul edilmeleri üzerinde çalıştığımız problemi açıklayabilsin (aşağıdaki ‘Makaleler’ bölümüne bakınız). Netice itibarıyla, çalışmamız her ne kadar tamamen kontrollü olarak nitelendirilmese de, önemli bir değişkeni, bütün makaleleri yazarken kullandığımız büyük resim metodolojisini kontrol ettik.

Makale yazma metodolojimiz her zaman için önce alanla ilgili epistemolojik veya etik endişelerimizi dile getiren bir fikirle başlayacak ve sonrasında onu desteklemek için mevcut akademi üzerinde oynamalar yapacak şekilde belirli bir model izledi. Ve yine tüm çalışmalarda amaç, alandaki en yüksek entelektüel saygınlık düzeyinde kabul görebilmek için, mevcut literatürün sunduklarını biraz çılgınlık veya yolsuzluk yapmak amacıyla kullanmaktı. Bu nedenle her makale, ilerletmek ya da bir sonuca ulaştırmak istediğimiz absürt ya da fazlasıyla etik dışı (veya her ikisi) bir şeyle başladı. Daha sonrasında ise mevcut hakemli literatürün makalelerimizin akademik kurallar çerçevesinde yayımlanması isteğimizi yerine getirmesini sağladık.

Projenin ana fikri, az önce değindiğimiz sürecin bilgi üretimi *değil*, *safsata* olmasıdır. Bir diğer deyişle, bu çalışma gerçekte karıştırılmaması gereken bir bilgi sahtekarlığıdır. Taklit etmeye çalıştığımız akademiyle aramızdaki en büyük fark, bizim uydurduğumuzun bilincinde olmamızdır.

Editörlerin ve hakemlerin nasıl karşılık vereceğini görmek amacıyla sistemlerine yedirilmiş muhtelif fikirleri ileri sürdüğümüz çeşitli yöntemler kullanmamıza rağmen, bu aşama, yirmi makalemizi birbirine bağlayan bir ve tek zincirdir. Bazen sadece çılgın ya da acımasızca bir fikir bulup onunla ilerledik. Mesela tecavüz kültürünü önlemek için erkekleri de köpekleri eğittiğimiz gibi eğitmemiz gerektiğini söyleyen bir makale yazsak nasıl olur? Buradan hareketle “Köpek Parkı” makalemiz ortaya çıktı. Peki bir erkeğin bir kadını düşünürken (kadının rızası, hatta hiç haberi olmadan) gizlice mastürbasyon yaptığında ona karşı cinsel şiddet uyguladığını iddia eden bir makale yazsak nasıl olur? Bu bize “Mastürbasyon” makalesini verdi. Veyahut süper akıllı yapay zekanın Mary Shelley'nin *Frankenstein* romanı ve Lacancı psikanaliz kullanılarak eril ve emperyalist olmak üzere programlanması sebebiyle potansiyel olarak tehlikeli olduğunu ileri sürsek nasıl olur? İşte bu bizim “Feminist Yapay

Zeka” makalemizdi. Peki profesyonel vücut geliştirme sporunun içine şişman vücut geliştirme kategorisini dahil etmek için “şişman bir vücut, meşru olarak inşa edilmiş bir vücuttur” iddiasını temel alsak nasıl olur? *Fat Studies* dergisinden bunun nasıl ilerlediğini okuyabilirsiniz.

Diğer zamanlardaysa, halihazırda nerede terslik olduğunu görmek amacıyla mevcut yakınma çalışmaları literatürünü taradık ve sonra bu sorunları büyütmeye çalıştık. Feminist buzulbilimi mi? Şöyle ki, bunu kopyalayıp feminist ve queer astrolojinin, özünde cinsiyetçi olarak yaftalayacağımız astronomi biliminin bir parçası olarak görülmesi gerektiğini savunan bir feminist astronomi makalesi yazacağız. Hakemler bu fikir için can attılar. Verileri istenen anlamı çıkarmak amacıyla eğip bükmek için tematik analiz gibi bir metot kullanmak mı? Pekala, iş yerindeki translar hakkında tam da bunu yapan bir makale yazdık. Erkekler, ölmekte olan “maço” erkeklik söylemlerini toplumun genellikle kabul etmeyeceği bir şekilde canlandırmak için “erkekler ayrılmış alanlar”ı (male preserves) mı kullanıyor? Sorun değil, “Bir toplumsal cinsiyet uzmanı, onun neden var olduğunu çözmeye çalışmak için Hooters'a gider.” şeklinde özetlenebilecek bir makale yayımladık. Yaygın deneyimleri önce “yabancılaştırmak”, ardından bunlara şaşırılmış gibi davranmak ve sonra da bunları açıklamak için sosyal inşalar aramak mı? Elbette, “Dildolar” çalışmamız bunu “Neden heteroseksüel erkekler anal penetrasyon yoluyla masturbasyon yapma eğiliminde değiller, ve yaparlarsa ne olur?” sorularını yanıtlamak üzere gerçekleştirdi. İpucu: Önde gelen cinsellik dergilerinden biri olan Sexuality and Culture'daki makalemize göre, sonuç olarak daha az transfobik ve daha fazla feminist olacaklardır.

Başka yöntemler de kullandık, mesela “Haberlerde geçen ‘progresif dizilim’ (progressive stack), üniversitedeki beyaz erkeklerin ‘telafileri deneyimleyebilmeleri’ için sınıfta konuşmasına izin verilmemesi (veya e-postalarının öğretmenleri tarafından yanıtlanmaması) ve buna ek olarak, zincirlenerek yere oturtulmaları gerektiğini ileri süren bir makaleye dönüştürülebilir mi acaba?” Bu bizim “Progresif Dizilim” (Progressive Stack) makalemizdi. Feminist felsefe devi *Hypatia* buna şaşırıncı derecede sıcak baktı, dolayısıyla cevap evet gibi görünüyor. Bizim için zor olan bir diğer soru ise “Acaba Adolf Hitler'in *Kavgam* kitabından bir bölümü feminist bir bakış açısıyla tekrar ele alsak yayımlarlar mı?” idi. Feminist sosyal hizmet dergisi *Affilia*'nın makalemizi kısa zaman önce kabul ettiği düşünüldüğünde bu sorunun cevabı da “evet” gibi görünüyor. İlerledikçe, mevcut literatürün anlayışını sergilediği

ve ahlaki tutuculuğuna uygun düştüğü sürece hemen hemen her şeyi bir çalışmaya dönüştürebileceğimizi anlamaya başladık.

Başka bir deyişle, şimdi mevcut literatürü uygun şekilde düzenleyerek –ki her zaman bunu mümkün kılan bir alıntı ya da literatür damarı var gibi görünüyor– çıkarlarımız doğrultusunda popülariteye uyan hemen hemen her istediğimiz şeyi söyleyebileceğimize inanmak için geçerli sebeplerimiz var. Her bir tezin altında yatan sorular aynıydı: Bu akademik çılgınlığı, saygın bir “akademik çalışma” olarak yayımlamak için ne yazmamız, neye atıfta bulunmamız gerekiyor? (Bu arada tüm alıntılarımız gerçektir.)

Ne Yaptık?

Projeyi erkenden açıklamak zorunda kaldığımız için düzgünce sonuçlandıramadan çalışmayı durdurmamıza rağmen 20 makale yazdık ve bunları dikkate değer bir başarıyla alanlarındaki (bununla ilgili daha fazlası aşağıda) en iyi dergilere gönderdik. Projeyi yayınladığımız sırada,

- 7 makale kabul edilmişti.

Bunlardan 4’ü çevrimiçi olarak yayımlanmış, diğer 3’ü ise (aylar sürebilen) yayın aşamasını baştan sona göremeden kabul edilmişti.

- Projeyi durdurmak zorunda kaldığımız anda 7 makale hala hakemlerin önündeydi.

2 tanesi “revize edilip yeniden gönderildi” ve bir karar bekliyor. (“Revize Et ve Yeniden Gönder” kararı, istenen revizyonların tatmin edici şekilde tamamlanmasının ardından genellikle yayımla sonuçlanır. “Reddedildi. Yeniden Gönder” kararı, daha büyük değişikliklerin ardından makalenin yayımlanmasıyla sonuçlanabilir. Makalelerin doğrudan kabul edildiği çok nadirdir.)

1 tanesi halen gönderildiği dergide ilk incelemede.

4 tanesinden; 2 tanesi ret, 1 tanesi revize et ve yeniden gönder sonrası, 1 tanesi ise reddedildi kararının ardından tekrar teslim etmeye zamanımız yetmediğinden askıda kaldı.

- 6 tanesi fazlasıyla kusurlu veya tashih edilemez olduğundan geri çekildi.
- Kendi örnek çalışmamızın bir sonucu olarak diğer makaleleri de incelememiz için hakem değerlendirmesine çağırılan 4 davetiye aldık. (Etik nedenlerden ötürü bu tür

davetleri reddettik. Ancak eğer bu şekilde onların kültürlerine tam anlamıyla katılmak isteseydik, bu alanlardaki literatür ilkelerinin kısmen çarpık olduğu hipotezini ne kadar ileri götürebileceğimizi görmek için eşsiz bir fırsat olurdu, çünkü hakem değerlendirme süreci mevcut siyasi ve ideolojik ön yargıları teşvik ediyor.)

- 1 makale (köpek parklarındaki tecavüz kültürüyle ilgili olan), feminist coğrafya alanına öncülük eden üst düzey bir dergi olan *Gender, Place and Culture* dergisinden, mükemmelliğinden ötürü özel bir kabul gördü. Dergi bu makaleyi feminist coğrafyanın önde gelen 12 eserinden biri seçip 25. yıl kutlamalarının bir parçası olarak onurlandırdı.

Özetlemek gerekirse, ortalama her on üç gün bir yeni makale olacak şekilde, 10 ayımızı makaleleri yazarak geçirdik. (Gereksinimler kuruma göre değişiklik gösterse de, normal şartlarda yedi yılı geçkin bir sürede yayımlanmış toplam yedi makalenin, çoğu belli başlı üniversitede kadro kazanmak için yeterli sayıda olduğu iddia edilmektedir.) Bizim performansımıza gelince, makalelerimizin toplamda %80'i "daha gözden geçirilmeden reddedilen (desk rejected)" makalelerin %10-20'lik standardı ile uyumlu olarak alandaki önemli dergilerde tam hakem değerlendirmesine gitti. Başlangıçta %0 olan bu oranı daha bir muzip makalelerle tecrübe kazandığımız birkaç aydan sonra %94,4'e çıkardık. Çalışmamızı tamamlayamadan kamuoyuna açıklamak zorunda kaldığımızdan, tamamını görebilseydik kaç makalemizin daha kabul alacağından emin olamıyoruz –ki makalelerin tüm süreci tamamlaması genellikle 3-6 ay veya daha uzun sürüyor, mesela bizimkilerden biri Aralık 2017'den Ağustos 2018'e kadar değerlendirmede kaldı– ancak çalışmayı durdurmak zorunda kaldığımızda tahminen en az 10, muhtemelen 12 nihai kabul garantilenmiş gibi görünüyordu.

Gönderilen son taslakların toplamı hemen hemen 180.000 kelimedenden ibaret ve projenin tamamı; tüm notlar, taslaklar, özetler ve dergi hakemlerine verilen yanıtlar dahil olmak üzere 300.000 ila 350.000 kelimedenden oluşuyor. Makaleler yakınma çalışmalarında, (feminist) toplumsal cinsiyet çalışmaları, erkeklik çalışmaları, queer çalışmaları, cinsellik çalışmaları, psikanaliz, eleştirel ırk teorisi, eleştirel beyazlık teorisi, şişman çalışmaları, sosyoloji ve eğitim felsefesi dahil olmak üzere en az on beş alt düşünce alanını kapsıyor. Postmodernizme dayanan radikal şüpheli ve bakış açısı epistemolojilerini ve psikanalize olduğu kadar eleştirel sosyal inşacılığa da dayanan feminist ve eleştirel ırk epistemolojilerini ön plana çıkarıyorlar. Hepsinde bir parça (bazen de çok daha fazla) nükteli olma gayreti var. Sahaya ve işleyişine

içeriden benzersiz bir bakış sağlayan ve 30.000'i aşkın kelimedenden oluşan girdisiyle; projemiz şimdiye kadar 40'tan fazla önemli editoryale ve uzman okuyucu raporuna temel oluşturdu.

Ayrıca makalelerimiz inanılmaz derecede mantıksız istatistikler içeren baştan savma metodolojiler (“Köpek Parkı”), veriler tarafından desteklenmediği halde ileri sürülen argümanlar (“CisNorm”, “Hooters”, “Dildolar”) ve ideolojik saiklerle yapılmış nitel analizler (“CisNorm,” “Porno”) sunmaktadır. (Not: Aşağıdaki Makaleler bölümüne bakın.) Şiirsel sorgulama ve otoetnografi gibi (bazen haklı olarak ve aşağılayacak şekilde “me-search”⁷ olarak adlandırılan) tartışmalı nitel metodolojiler de makalelere dahil edilmiştir (özellikle “Ay Toplantıları” nda).

Erkekleri köpekler gibi eğitmek (“Köpek Parkı”), üniversite öğrencisi beyaz erkekleri ders boyunca yerde sessizce zincirlerle oturmalarını isteyerek ve yaşadıkları rahatsızlıktan ders çıkarmalarını bekleyerek tarihsel kölelik sebebiyle cezalandırmak [“Progresif Dizilim” (Progressive Stack)], hastalık düzeyinde şişmanlığı sağlıklı bir yaşam seçimi gibi övmek (“Şişman Vücut Geliştirme”), gizlice yapılan mastürbasyonu kadınlara yönelik bir cinsel şiddet biçimi olarak ele almak (“Mastürbasyon”) ve dünyayı yönetmesine izin vermeden önce süper akıllı yapay zekayı mantıksız ve ideolojik saçmalıklarla programlamak (“Feminist Yapay Zeka”) dahil olmak üzere birçok çalışmada oldukça şüpheli etik kuralları savunduk. Ayrıca ortada, hemen hemen 10.000 köpeğin cinsel organlarını dikkatle inceleyerek sahiplerinin cinselliklerini sorguladığını iddia etmek (“Köpek Parkı”), heteroseksüel erkeklerin neden kadınlardan etkilendiğine şaşırmış gibi davranmak (“Hooters”), dört adama bir yıldan daha uzun bir süre boyunca Toplumsal Cinsiyet ve Bilim Örtük Çağrışım Testi’ni (Gender and Science Implicit Associations Test) tekrar tekrar çözdürürken binlerce saat hardcore pornografi izletmekle feminizm hakkında öğrenilecek bir şey olduğunda direktmek (“Porno”), insanların neden cinsel ilişkiye girmeyi düşündüğü kişilerin cinsel organları hakkında daha fazla endişelendiklerine dair bir kafa karışıklığını ifade etmek (“CisNorm”), ve erkeklerin feminist eğilimlerini artırıp daha az transfobik olmaları ve tecavüz kültürünün dehşeti hakkında daha çok endişelenmeleri için anal yolla kendi kendilerine penetrasyon yapmalarını tavsiye etmek (“Dildolar”) de dahil olmak üzere gözle görülür bir aptallık vardı. Hakem raporlarının gösterdiği kadarıyla, Helen Wilson’ın Portland, Oregon’daki kentsel köpek parklarında “saatte bir köpek tecavüzü” kaydetmesi dışında bunların hiçbiri tek bir hakemi bile şaşırtmadı.

⁷ *ç.n.:* Araştırma adı altında kendi şahsi düşüncelerini yazıya dökmek.

Temmuz 2018'in sonlarına doğru, "Köpek Parkı" makalemizin sahte bilimi ortaya çıkarmaya adanmış bir platform olan Real Peer Review isimli Twitter hesabında kuşku uyandırdıktan sonra sosyal medyada dikkatleri üzerine çekmesiyle projeyi erken sona erdirmek adına apaçık bir ihtiyaç ortaya çıktı. Bu hak edilmiş kuşku, hayali yazarımız Helen Wilson'ı ve var olmayan kurumumuz Portland Cinsiyetsizleştirilen Araştırmalar Girişimi'ni (Portland Ungendering Research Initiative) (PURI) araştıran ve her ikisine de ait güvenilir bir geçmiş bulamayan gitgide büyüyen yayınlara yol açtı. Bu baskı altında, makaleyi yayımlayan dergi, *Gender, Place and Culture*, yazarımızdan kimliğini kanıtlamasını istedi ve daha sonra makaleyle ilgili bir endişe bildirisi (Expression of Concern) yayımladı. Bu durum, sonunda *Wall Street* de dahil birçok basın kuruluşunun dikkatini çekti ve daha da önemlisi, proje içinde aldatmacadan yararlanmaya dair etik kabullerimizi değiştirdi. Etiğimiz, büyük basın kuruluşları ve o zamana kadar bizden yazarlarımızın kimliklerini kanıtlanmamızı isteyen iki dergiyle, savunulabilir bir araştırma gereksiniminden uzaklaşıp düpedüz yalan söylemeye doğru kaymıştı. Bu konuda kendimizi iyi hissetmedik ve projeyi kamuoyuna açma zamanının geldiğine karar verdik. Sonuç olarak, Ağustos başında *Wall Street Journal* gazetesine itiraf ettik ve hala inceleme sürecinde ümit verici ilerleyen birkaç makalemiz olmasına rağmen çabucak bir özet hazırlamaya başladık.

3. BÖLÜM: BU ÇALIŞMAYI NEDEN YAPTIK?

Bizler ırkçı, cinsiyetçi, bağınaz, kadın düşmanı, homofobik, transfobik, transhisterik, insan merkezli, sorunlu, ayrıcalıklı, zorba, aşırı sağcı, cis hetero heteroseksüel beyaz erkekler (ya da erkekler tarafından onaylanmaya yoğun ihtiyaç duyan ve içselleştirdiği kadın düşmanlığını sergileyen beyaz bir kadın olarak) bağınazlığı mümkün kılmak, ayrıcalığımızı korumak ve nefretin yanında yer almak isteyen insanlar olduğumuz için mi?

Hayır. *Bunların hiçbiri* geçerli değil. Ama yine de bu şekilde itham edileceğiz ve sebebini tahmin edebiliyoruz.

Akademide yer almayan pek çok kişiye, özellikle de genel olarak akademinin değerine şüpheyle yaklaşanlara, gerçek dünyayla pek alakası olmayan ve anlaşılması güç bir başka akademik çekişmeyi ele alıyoruz gibi görünebilir. Ancak bu düşünce hatalı olur çünkü üzerinde çalıştığımız sorun, gerçek dünyayı ve onun içindeki herkesi son derece ilgilendiriyor.

Bundan farklı olarak, akademiye tam olarak eğilim gösterenler ve sosyal adalet sorunlarına odaklanan sosyal ve beşeri bilimler araştırmalarını etik ve/veya politik olarak destekleyenler, araştırmacıların bu konularda yaptığı çalışmaların önemli ve genel anlamda güvenilir olduğunu düşünebilir. Önemli oldukları konusunda haklısınız, ancak her zaman güvenilir oldukları hususunda yanılıyorsunuz. Yürütülmekte olan çalışmaların bir kısmı, sahada ve ötesinde önemli bir etkiye sahipken bir yandan da net bir şekilde korkunç ve gerçeküstüdür. Ayrıca sorunlu üniversite iş modellerinin yönlendirdiği ve fırsatçı yayıncılık endüstrisinin kendisinden avantaj sağladığı ‘yayımla ya da yok ol’ (publish-or-perish) kültürünün baskılarından kaynaklanan sorunların var olduğunu da kabul edebilirsiniz, ancak ortada ciddi bütüncül epistemolojik ya da etik sorunlar olduğuna yönelik şüpheleriniz olsun.

Liberaller olarak, kanıtlarımızın sosyal adaletle ilgili önemli konularda yapılan akademik araştırmalarda inkar edilemez bir soruna işaret ettiğini kabul etmekte direnç gösterebileceğinizin farkındayız. Bu alanlarda yapılan çalışmalar; yurttaşlık hakları hareketlerinin, liberal feminizmin ve eşcinsellerin eşcinsel olduklarını rahatlıkla söylemeleri gerektiğini savunan düşüncenin (Gay Pride) hayati görevini sürdürdüklerini iddia ediyorlar. Yine bu çalışmalar kadınlara ve de ırksal ve cinsel azınlıklara yönelik baskılara dikkat çekmeye çalışıyorlar. Bu nedenle biraz aşırılık ve abeslik fark etseniz bile elbette bu literatüre ait eserlerin esasen iyi ve güvenilir olduğuna inanabilirsiniz.

Aktivistlerin ve sosyal medya çetelerinin bu literatürü kullanmasıyla ortaya çıkan bölücü ve yıkıcı etkilere tanık olmaya ek olarak, bir yılı bu alanlara dahil olmuş ve bu alanlarda tanınmaya başlamış uzmanlar olarak geçirdikten sonra, şimdi güvenle belirtebiliriz ki, bu çalışmalar özünde ne iyi ne de güvenilirlerdir. Dahası, bu çalışma alanları, isimlerinin arkasına sığınarak, yurttaşlık hakları hareketlerinin önemli ve nitelikli *liberal* çalışmalarını sürdürmek yerine gitgide hastalanan bir halka şifa niyetine bir tür sosyal aldatmacayı dayatarak onları yozlaştırıyor. Toplumdaki adaletsizlikler hakkında herhangi bir şeye *hakim olmamız* ve bunu, farkında olmayan ya da inkar edenlere gösterebilmemiz için bu alandaki araştırmalar titizlikle yürütülmelidir. Şu anda durum böyle değil ve de bu, araştırmaların ve ilgili sosyal adalet meselelerinin önemsenmemesine sebep oluyor. Bu, ele almamız gereken ve epey alaka gerektiren ciddi bir problemdir.

Problem Nedir?

Üniversitelerimizde bir sorun olduğunu ve bu sorunun kültüre hızla yayıldığını kesin bir dille belirttik. Zor anlaşılır olmanın ve duygusal açıdan güçlü kelimeleri (“ırkçı” ve “cinsiyetçi” gibi) kasten ortak kullanımlarından farklı bir anlama gelen teknik anlamlarında kullanmanın da bu duruma katkısı var. Bu proje, sorunun farklı yönlerini tanımlıyor, test ediyor ve ortaya çıkarıyor.

Söz konusu; epistemolojik, politik, ideolojik ve etik bir problemdir. Ayrıca sosyal ve beşeri bilimler alanında akademiye büyük ölçüde yozlaştırmaktadır. Sorunun merkezi resmi olarak “eleştirel inşacılık” olarak adlandırılmakta ve alanın önde gelen bilim insanları da zaman zaman “radikal inşacılar” olarak anılmaktadır. Sorunu tam olarak ifade edebilmek zordur ve deneyen birçok kişi bunu kısa ve öz bir şekilde gerçekleştirmekten titizlikle kaçınmıştır. Bu suskunluğun, sorunu ve kökenlerini karmaşıklıştırarak sorunun devam etmesine katkıda bulunmuş olması muhtemeldir.

Bu sorun en kolay şekilde, deneyimin ve toplumun birçok ortak özelliğinin sosyal olarak inşa edildiğine dair kapsayıcı (neredeyse veya tamamen kutsallaştırılmış) bir inanç olarak özetlenebilir. Bu inşalar, hemen hemen tamamıyla insan grupları arasındaki güç dinamiklerine bağlı olarak görülür ve genellikle cinsiyet, ırk, cinsel kimlik ya da toplumsal cinsiyet kimliği tarafından dikte edilir. Kanıtlardan hareketle gerçek bir dayanağı olduğu kabul edilen her türlü şeyin aslında güçlü grupların dışlanmış olanlar üzerinde iktidarını sürdürmek için kasıtlı/kasıtsız entrikalarıyla yaratıldığına inanılır. Bahsi geçen dünya görüşü, bu inşaları ortadan kaldırmak üzere ahlaki bir zorunluluk ortaya koyar.

Özünde “sorunlu” olarak görülen ve dolayısıyla yok edilmesi gerektiği iddia edilen yaygın “sosyal inşalar” şunları içerir:

- Erkekler ve kadınlar arasında iş, seks ve aile yaşamı gibi konularla ilgili neden farklı seçimler yapıldığını en azından kısmen açıklayabilecek bilişsel ve psikolojik farklılıklar olduğu anlayışı;
- “Batı tıbbi” denilen şeyin (pek çok ünlü tıp bilimcisinin Batılı olmamasına rağmen) geleneksel veya ruhsal şifa uygulamalarından üstün olduğu;

- Kadınlara ve LGBT'ye eşit haklar tanıyan Batılı liberal kültürel normların bu açıdan, bu hakları tanımayan Batılı olmayan dini veya kültürel normlardan etik olarak daha üstün olduğu; ve
- Obez olmanın, haksız bir şekilde damgalanmış ve eşit derecede sağlıklı ve güzel bir vücut seçiminden ziyade yaşamı sınırlayan bir sağlık sorunu olduğu anlayışı.

Tüm bunlar arasında en endişe verici olan ise bahsedilen bu sözde “sosyal inşalar”ın altında yatan inançtır. Bu inanç, genellikle bilimin kendisinin –en iyi veri toplama, istatistiksel analiz, hipotez testi, yanlışlama ve sonuçları tekrarlama yöntemlerimizle birlikte– herhangi bir gözlemlenebilir olgunun nesnel gerçekliği hakkında, bilimsel olmayan, geleneksel, kültürel, dini, ideolojik veya sihirsel yaklaşımlardan daha iyi bir bilgi saptama yöntemi olduğu salt gerçeğinin acilen “ortadan kaldırılması” gerektiğidir. Yani, yakınma çalışmaları araştırmacıları için, bilimin kendisi ve bilimsel yöntem, düpedüz ırkçı ve cinsiyetçi değilse de son derece sorunludur ve gerçeğin tarafsız takibi yerine yakınma temelli kimlikçi siyaseti ilerletmek için yeniden biçimlendirilmelidir. Aynı meseleler; akli duyguya, fedakarlığı tekbencilige ve mantığı ilhama tercih ettiği için sorunlu buldukları “Batı” felsefi geleneğine de yayılmıştır.

Sonuç olarak, radikal inşacılar, “diğer bilgi edinme yollarının” da bilgi üreten kurumlarla eşit geçerliliğe sahip olması için bilim ve aklın ortadan kaldırılması gerektiğine inanma eğilimindedir. Bahsi geçen diğer bilgi edinme yollarının, başvuru alan “teori” dalına bağlı olarak, kadınlar ve de ırksal, kültürel, dini ve cinsel azınlıklar tarafından benimsendiği ileri sürülür. Sadece bununla da kalmayıp heteroseksüel beyaz erkekler gibi daha ayrıcalıklı sosyal sınıfların bu yollara erişemeyecekleri varsayılır. Bu gerileyici düşünceyi “bakış açısı teorisi” olarak adlandırılan alternatif epistemolojilerine başvurarak haklı çıkarırlar. Bu durum, evrensel liberalizme aykırı olan bilim ve etik karşıtı bilgi edinme yollarını siyasi nedenlerden ötürü destekleyen epistemolojik ve ahlaki bir görecelikle sonuçlanır.

Bu nedenle radikal inşacılık otoriter hale gelen tehlikeli bir fikirdir. Nesnel gerçeğe erişimin var olduğu (bilimsel nesnellik) ve prensip olarak işi yapabilen herhangi bir varlık veya daha spesifik olarak her ırktan, toplumsal cinsiyetten ve cinsellikten insan tarafından (bilimsel evrensellik) ampirik testlerle (bilimsel deneycilik) keşfedilebileceği inancını ahlaki gerekçelerle büyük ölçüde *reddetmemiz* gerektiği fikrini ileri sürmektedir. (Her ne kadar filozoflar bu terime başka anlamlar yüklese de bu özel inanca bazen “radikal şüphecilik”

şeklinde atıfta bulunulur.) Bilgi her zaman geçici ve revizyona açık olsa da, ona yaklaşmanın görece daha iyi veya kötü yolları vardır ve bilimsel yöntem bulduklarımız içinde en iyisidir. Bunun aksine eleştirel teorinin sunduğu araç ise kaçınılmaz ve bariz biçimde kusurludur. Özellikle, bu yaklaşım bilimsel evrenselliği ve nesnelliği reddeder ve ahlaki gerekçelerle, çoklu ve kimlik temelli “gerçeklikler” (varsayılan bir “feminist buzulbilimi” gibi) kavramını büyük ölçüde kabul etmemiz gerektiği konusunda ısrar eder. Eleştirel inşacılık çatısı altında bu, açıkça radikal bir siyasi motivasyon kazanır.

Tanımlı gereği nesnel gerçeklik hakkındaki radikal şüpheci varsayımlardan ilerleyen herhangi bir bilim, nesnel gerçekliği hiçbir şekilde bulamaz. Bunun yerine, ön yargıları ve fikirleri teşvik eder ve onlara “gerçeklikler” adını verir. Radikal inşacılar için, bu görüşler özellikle “Sosyal Adalet” (aynı isimle anılan gerçek sosyal ilerleme tipinden ayırmak için kasıtlı olarak özel isim haline getirdik) siyasi gündemine dayanır. Bilgiyi adaletsiz güç dengelerinin bir ürünü olarak gören eleştirel inşacılık ve nesnel gerçekliği reddeden bu tür bir radikal şüphecilik nedeniyle, bu bilim insanları, toplumumuza yalnızca kendilerinin tedavi edebileceği bir hastalığın teşhisini koyan üçkağıtçı pazarlamacılar gibidirler. Bu hastalık, gördükleri şekliyle, bireysel failliği ve nesnel (veya bilimsel olarak bilinebilir) gerçekliklerin varlığını benimsemiş toplumlara özgüdür.

Bu işi kendi çapımızda yaparak bir yıl geçirdikten sonra, bu vahim derecede kusurlu araştırmanın neden çekici olduğunu, temelinde olgusal olarak nasıl yanlış olduğunu ve etik açıdan şaibeli bir dolandırıcılık için kullanılmaya nasıl elverişli olduğunu anlamış bulunuyoruz. Belirli sorunların var olduğunu “kanıtlayan” ve de yokluklarını tercih edeceğimiz genellikle bölücü, küçük düşürücü ve incitici tedavileri savunan kültürün bir parçası olduk, o kültürü inceledik ve anladık.

Ayrıca bu sorunların büyümesini ve etki kazanmasını sağlayan ön yargıları filtrelemesi gereken hakem değerlendirme sisteminin yakınma çalışmalarında yetersiz kaldığını biliyoruz. Bu durum, hakem değerlendirmesinin ancak katılmaya çağrılan hakemlerin bütünlüğü kadar tarafsız olabileceği kabul edildiğinde, değerlendirmenin kendisi ile ilgili bir sorun sayılmaz. Bilimsel süreci tanımlaması gereken şüpheci kontroller ve dengeler, yakınma çalışmaları ile ilgilenen akademiye daha da yoldan çıkararak sabit bir doğrulama yanlılığı tartışması ile değiştirildi. Fakat araştırmada işler bu şekilde ilerlememelidir.

Bu düpedüz bir yolsuzluk çeşidi olmasına rağmen hemen göze görünmez çünkü araştırmacılar için mali teşvikler (yayınevleri mutlaka bir yolunu buluyor olsa da) doğrudan işin içine girmez. Bu şekilde, oldukça sorgulanabilir öncüllere dayanan politik açıdan taraflı araştırmalar, doğrulanabilir bilgiymiş gibi meşrulaştırılır. Üstelik profesörler, aktivistler ve daha birçok grup bu sürekli büyüyen ideolojik açıdan çarpıtılmış ve yanıltıcı araştırmalar bütününe alıntılıyıp öğrettiği için bu durum kültürümüze nüfuz eder.

Bu önemlidir, çünkü çoğu insan hayatı boyunca tek bir bilimsel makale okumayacak olsa da, hakemli dergiler bilgi üretiminin mutlak altın standardıdır ve bu dergiler kavramları kültüre sızdırır. Bunun güzel bir örneği, Robin DiAngelo'nun beyaz insanların ayrıcalıklarından dolayı kırılğan hale geldiklerini ve ayrıcalıklarına karşı çıkıldığında şımarık çocuklar gibi davranacaklarını öne sürdüğü "beyaz kırılğanlık" kavramıdır. DiAngelo, bu kavramı 2011'de *International Journal of Critical Pedagogy* dergisine ilettili. Yedi yıl sonra, 2018'de, aktivistler bunu ortak jargona katıp Portland, Oregon çevresindeki reklam panolarına koymaya başladığı sırada, DiAngelo beyaz kırılğanlığı üzerine büyük bir kitap anlaşması yaptı.

Toplum olarak akademik, felsefi ve bilimsel titizliği koruyan (çünkü çoğu akademik dergi bunu yapar) araştırma dergilerine, akademisyenlere ve üniversitelere güvenebilmeliyiz. Finansal ve kişisel çıkar çatışmaları gibi alanlardaki araştırma yolsuzluklarına karşı sert duruşun siyasi, ahlaki ve ideolojik ön yargılara kadar uzanacağını bilmemiz gerekir. Projemiz şiddetle, yakınma çalışmalarına boyun eğen ya da bu çalışmaların ticaretini yapan alanlardaki bu gibi şeyleri mevcut durumda ne bilebileceğimizi, ne de onlara güvenebileceğimizi savunuyor. Bunun nedeni, (alaycı postmodern felsefenin ve postyapısalcılığın soyundan gelen) eleştirel inşacılığa dayanan yakınma çalışmalarının araştırma dergilerini yozlaştırmış olmasıdır ve bu duruma el atılması gerekir.

İşte tüm bunlar bu yüzden önem arz ediyor. Peki, bu spesifik projeye nasıl karar verdik? Ve hangi yol gösterici ilkeleri, neden benimsedik?

4. BÖLÜM: PLAN – NASIL ORTAYA ÇIKTI

Mayıs 2017'de, James ve Peter düşük düzeyli hakemli bir dergide diğer şeylerin yanı sıra penislerin de kavramsal olarak iklim değişikliğine neden olduğunu iddia eden bir makale yayımladılar. Etkisi çok sınırlı ve yapılan eleştirilerin çoğu da yerindeydi. Dergi kalitesizdi ve bu durum (çok üstünkörü değerlendirme standartları sunması ve yazarlardan makalelerinin

yayımlanması için ücret talep etmesi bakımından) nasıl yayımlandığı konusunda açık ara en baskın faktördü. Bu, suyu o kadar bulandırdı ki, “Kavramsal Penis” tasarlanan asıl hedefi olan (ağırlıklı olarak eleştirel inşacılığa dayanan) akademik toplumsal cinsiyet çalışmalarının gidişatı hakkında pek bir şey kanıtlayamadı. Bunu yapabilmek için çok daha büyük ve titiz bir çalışmaya ihtiyaç vardı.

Bu yeni girişime iki temel soru sorarak yaklaştık: Toplumsal cinsiyet araştırmalarında ve ilgili alanlardaki son derece saygın hakemli dergilerin apaçık sahtekarlıkları yayımlayacağı iddiamızda haklı mıyız? (“Sahtekarlıklar” ile, şunlardan en az birini içeren makaleleri kastettik: açıkça gülünç ve/veya ölçüyü aşan tezler, gözle görülür amatörce tertip, bariz bir özen eksikliği, ki bunlar açıkça söz konusu alanın anlaşılmadığını gösterir.) Ve, eğer haklı değilsek, ne yayımlayacaklar?

Üç temel kuralla yola çıktık: (1) neredeyse sadece alandaki derecelendirilmiş hakemli dergilere odaklanacağız, ne kadar yüksek olursa o kadar iyi ve mümkün olduğunca alt disiplinlerinin en tepesinde (olmalı); (2) herhangi bir makaleyi yayımlamak için ödeme yapmayacağız; ve (3) herhangi bir aşamada bir dergi editörü veya hakem tarafından (bir gazeteci tarafından değil!) yazdığımız herhangi bir makalenin bir aldatmaca girişimi olup olmadığı sorulursa itiraf edeceğiz. Bu kurallar, sahadan çıkardığımız herhangi bir sonucun, aşırı düşük standartlara sahip yağmacı ve yarı yağmacı dergilerin çoğalmasında gibi akademik araştırmaları ayrıca yozlaştıran önemli ama alakasız bir problemden değil de, sahanın bizzat kendisinden gelmesini sağlamak amacıyla koyulmuştu. Bize rehberlik eden bu kurallarla başarılı da olsak başarısız da olsak sonuçları şeffaf bir şekilde raporlamayı taahhüt ediyorduk.

Takip eden yıl içinde ve Eylül 2017’de bize katılan Helen’in yardımıyla, yakınma çalışmalarına ve eleştirel inşacılığa özellikle duyarlı olduğunu belirlediğimiz alanlardaki dergiler için yirmi akademik makale yazdık. Sonuçlar, her iki temel sorumuzu da yanıtlamak konusunda çok yardımcı oldu.

İlk sorunun net bir cevabı var. “Toplumsal cinsiyet çalışmaları ve ilgili alanlardaki son derece saygın hakemli dergilerin apaçık sahtekarlıkları yayımlayacağı iddiamızda haklı mıyız?” sorusu Kasım ayına kadar neredeyse kesin surette olumsuz olarak cevaplandı. Bu alanlardaki bazı dergilerin, onların ahlaki ön yargılarından ve tercih edilen akademik jargonlarından faydalandığı sürece düpedüz bir aldatmacanın tuzağına düşebileceklerini ve “Kavramsal Penis” gibi bir şeyin saygın bir toplumsal cinsiyet çalışmaları dergisinde

yayımlanamayacağını öğrenmemiz birkaç makalemizi ve ayımızı aldı. Bazılarının yayımlayabileceğine inanmakla ve o girişimin ardından böyle söylemekle yanılmıştık.

İkinci sorunun peşinde (“Ne yayımlayacaklar?”) akademik yakınma çalışmaları hakkında bir hayli yararlı bilgi öğrendik. İlk olarak, dönüşlü etnografik bir yaklaşım (reflexive ethnographic approach) benimseyerek dergi hakemi yorumları aramanın, bunlara uymanın ve ön yargıları daha güçlü vurgulamanın yayımlanmamıza yardımcı olacağı bize resmen belli edildi, sadece çalıştığımız alanların ilminde değil, onu destekleyen kültürde de uzman olduk. İkinci olarak, eleştirel inşacı yaklaşımlardan ve varsayımlardan etkilenen alanlarda ön yargılarla ilgili bir problem olduğunu iddia etmekte haklı olduğumuzu göstermek amacıyla önemli kanıtları ve yeterince uzman birinin elinden çıkmış gibi görünen şeyleri bir araya getirdik.

5. BÖLÜM: SONUÇLAR (20 MAKALENİN TÜMÜ)

(Tüm makaleleri ve incelemeleri [burada](#) bulabilirsiniz.)

“Köpek Parkı”

Başlık: Portland, Oregon'da Bulunan Kent Köpek Parklarındaki Tecavüz Kültürü ve Queer Performativiteye İnsan Tepkileri

Gönderen:

Helen Wilson, Ph.D., Portland Ungendering Research (PUR) Initiative (Portland Cinsiyetsizleştirilen Araştırmalar Girişimi) (kurmaca)

Gender, Place, and Culture

Durum: Kabul edildi & Yayımlandı

Mükemmel bulundu. Gazetecilere ait ilginin akabinde yayımlanan bir endişe bildirisi ([Expression of concern](#)) projeyi erken sonuçlandırmak zorunda kalmamıza yol açtı.

Tez: Köpek parklarının tecavüze göz yuman alanlar ve yaygın köpek tecavüz kültürü ile “ezilen köpeğe” karşı sistemik baskı vasıtasıyla bu her iki probleme yönelik insan tutumunun ölçülebileceği bir yer olduğu. Bu durum, erkekleri eğilimli oldukları cinsel şiddet ve bağınazlık konusuna karşı eğitmeye ışık tutar.

Amaç: Dergilerin toksik erkeklik, heteronormativite ve örtülü ön yargı kavramlarını sürdürmeye elverişli (çürütülemez) bir yol sağladıkları takdirde düpedüz saçma ve etik dışı argümanları kabul edip etmeyeceklerini görmek.

Seçilmiş Hakem Yorumları:

“Bu harika bir makale – inanılmaz derecede yenilikçi, analiz açısından zengin ve değinilen oldukça çeşitli literatür setleri ve teorik sorular göz önüne alındığında son derece iyi yazılmış ve organize edilmiş. Yazarın odak noktasının ilerleyişi ve makalenin katkıları bilhassa etkileyici. Makalenin birçok disiplinden ve teorik oluşumdan okuyucunun ilgisini çekecek yenilikçi ve değerli bir bilimsel eser olarak katkısında, yürütülen saha çalışmasının pek çok payı var. Bu entelektüel ve ampirik açıdan heyecan verici makalenin yayımlanması gerektiğine inanıyorum ve yazarı yapılan araştırma ve yazdıkları için tebrik ediyorum.” - Hakem 1, Gender, Place, and Culture

“Gerçekten ilginç bir makaleyi gözden geçirme fırsatı verdiğiniz için teşekkür ederiz. Aşağıda açıklandığı gibi, bazı küçük revizyonlarla feminist hayvan coğrafyasına önemli bir katkıda bulunacağını düşünüyorum.” -Hakem 2, Gender, Place, and Culture

“Bildiğiniz gibi, GPC 25. yayın yılında. Ve bu olayı onurlandırmanın bir parçası olarak GPC, 2018'in 12 meselesi üzerine (ve hatta bazıları 2019'dan) 12 önde gelen eseri yayımlayacak. Yedinci sayıda 'Portland, Oregon'da Bulunan Kent Köpek Parklarındaki Tecavüz Kültürü ve Queer Performativiteye İnsan Tepkileri' başlıklı makalenizi yayımlamak istiyoruz. Feminist coğrafyaları bilgilendiren geçmiş bilimlerden pek çok temaya dikkat çekiyor ve ayrıca şu anda devam eden bazı çalışmaların disiplini canlandırmaya nasıl katkıda bulunabileceğini de gösteriyor. Bu anlamda kutlamalar için güzel bir eser olduğunu düşünüyoruz. Bunu yapmak için izninizi istiyorum.” -Gender, Place, and Culture dergisinin editörü

“Şişman Vücut Geliştirme”

Başlık: O Yargılayanlar da Kim Oluyor?: Antropometrinin Üstesinden Gelmek ve Şişman Vücut Geliştirme İçin Bir Sistem

Gönderen:

Richard Baldwin, Ph.D., Gulf Coast State College (bu proje için bilimsel kimliğini kullanmamıza izin veren gerçek bir kişi)

Fat Studies

Durum: Kabul edildi & Yaymlandı

Tez: Toplumun yağ yerine kas yapımına hayranlık duymaya itenin yalnızca baskıcı kültürel normlar olduğu ve yağlı vücut geliştirme ve şişman aktivizminden rekabetçi olmayan yollarla sergilenen şişman vücutları dahil ederek yararlanılabileceği.

Amaç: Dergilerin vücut pozitifliği ve kilo fobisi etrafındaki kültürel inşacı argümanları destekledikleri takdirde gülünç ve sağlığa kesin olarak zararlı argümanları kabul edip etmeyeceklerini görmek.

Seçilmiş Hakem Yorumları:

“Bu makalenin konusu kesinlikle orijinal ve haklarından mahrum bırakılmış bir demografiyle ilgili bir meseleyi ele alıyor. Makale, vücut geliştirmeyi şişman vücuda yönelik damgalayıcı bir aktivite olarak irdeliyor ve şişman vücut geliştirmeyi geleneksel vücut geliştirmenin “kültürel alanını sekteye uğratmanın bir yolu” olarak sunuyor.” -Hakem 1, Fat Studies

“Bu makaleyi okumaktan hakikaten büyük keyif aldım ve alana ve bu dergiye sağlayacak önemli bir katkısı olduğuna inanıyorum. Ekseriyetle, argümanına yürekten katılıyorum. İyi yazılmış ve iyi yapılandırılmış.” -Hakem 3, Fat Studies

“Sayfa 24’te yazar “şişman bir vücut, meşru olarak inşa edilmiş bir vücuttur” diyor. Kesinlikle katılıyorum.” -Hakem 3, Fat Studies

““Son sınır” teriminin kullanımı en az iki yönden sorunlu. Evvela sınır terimi sömürgeci genişlemeyi, düşmanca ele geçirmeyi ve yerli halkların soykırımsal olarak silinmesini ima eder. Başka bir terim bulun.” -Hakem 3, *Fat Studies*

“Dildolar”

Başlık: Arka Kapıdan Girmek: Heteroseksüel Erkeklere Özgü Homohisteri ve Transfobiye Reseptif Penetratif Seks Oyunağı Kullanımı ile Meydan Okumak

Gönderen:

M Smith, M.A., PUR Girişimi (PUR Initiative) (kurmaca)

Sexuality & Culture

Durum: Kabul edildi & Yaymlandı

Tez: Erkeklerin seks oyuncakları kullanarak nadiren de olsa anal yolla kendi kendine penetrasyon yaptıklarının şüpheli olduğu ve bu durumun büyük olasılıkla homoseksüel zannedilme korkusundan (“homohisteri”) ve trans insanlara karşı bağnazlıktan (transfobi) kaynaklandığı. (Bu fikirleri makaleyi değerlendiren hakemlerden biri tarafından önerilmiş olan “transhisteri” denilen yeni bir konseptin adı altında birleştiriyor.) Onları reseptif penetratif anal erotizmle meşgul olmaya teşvik etmek transfobiyi azaltıp feminist değerleri geliştirecek.

Amaç: Dergilerin, heteroseksüel erkekler tarafından yapılan yaygın (ve zararsız) cinsel tercihlerin esasında homofobik, transfobik ve feminist karşıtı olduğu gibi (çürütülemez) iddiaları destekledikleri takdirde saçma argümanları kabul edip etmeyeceklerini görmek.

Seçilmiş Hakem Yorumları:

“Bu makale maskülinite ve anal dönemde olma arasındaki kesişimsellik başta olmak üzere cinsellik çalışmasına ve kültürüne inanılmaz derecede zengin ve heyecan verici bir katkı. ... Bu katkı, net olmak gerekirse, önemli, tam zamanında yapılmış ve yayımlanmaya değer.” -

Hakem 1, *Sexuality and Culture*

“Çok fazla soru sorduğum için affedin, fakat bu makale çok zengin ve heyecan uyandırıcı, aklımda birçok soru işaretiyle tam anlamıyla şaşkına dönmüş haldeyim – ki bu harikulade bir makalenin habercisidir!” -Hakem 1, *Sexuality and Culture*

“Bu makale bilime baştan sona çok ilginç bir katkı.” -Hakem 1, *Sexuality and Culture*

“Bu heyecan verici araştırma için teşekkürler. Makalenizi okumaktan keyif aldım ve önemli düzeltmelerden sonra yayımlamayı tavsiye ediyorum.” -Hakem 2, *Sexuality and Culture*

“Hooters”

Başlık: Breastaurant⁸ Maskülnitesinin Bir Etnografyası: Cinsel Açıdan Nesneleştirilen Bir Restoranda Nesneleştirme, Cinsel Fetih, Erkek Kontrolü ve Maskülen Sertlik Temaları

Gönderen:

Richard Baldwin, Ph.D., Gulf Coast State College

Dergi: *Sex Roles*

Durum: Kabul edildi & Yayımlandı

Tez: Erkeklerin ataerkil tahakküme hasret kaldıkları ve çevrelerindeki göz alıcı kadınlara emretmekten keyif aldıkları için Hooters gibi ‘breastaurant’ların kapısını aşındırdıkları. ‘Breastaurant’ların buna kolaylık sağladığı ortam, erkekleri maskülen sertlik ve erkek egemenliği ile birlikte, cinsel nesneleştirme ve cinsel fetihi “hakiki erkeklik” ile özdeşleştirmeye teşvik ediyor. İstatistiksel veriler düpedüz saçmalık, dolayısıyla bu verilerden yola çıkarak varılan sonuçlar da sağlam bir temele dayanmıyor. (Not: Bir hakem verilerin titizliği konusunda endişesini belirtti.)

⁸ **ç.n.:** *Breastaurant: Dar ve açık giyinmiş kadın garsonların bedenlerini sergileme yoluyla para kazanmayı amaçlayan restoran konsepti.*

Amaç: Dergilerin heteroseksüel erkeklerin kadınlara olan ilgisini sorunsallaştırmaya çalışan makaleleri yayımlayıp yayımlamayacaklarını ve bunu destekleyen baştan savma niteliksel metodoloji ile ideolojik saiklerle yapılmış açıklamaları kabul edip etmeyeceklerini görmek.

Seçilmiş Hakem Yorumları:

“Hakemler ve ben müsveddenizin çoğu yönleri hakkında olumlu düşünüyoruz ve alana önemli bir katkıda bulunabileceğine inanıyoruz.” -Editör, Sex Roles

“‘Breastaurant’ın mevcut literatürde ihmal edilmiş olan eleştirel erkeklik araştırmaları için önemli bir saha olduğu konusunda hemfikiriz ve bu çalışma ciddi bir katkı sunabilme potansiyelini taşıyor.” -Hakem 2, Sex Roles

“Yazarın ‘breastaurant’ ile ilgili bilimsel çalışmalara, ilgili araştırmalara ve geleneksel erkeklik biçimlerinin benimsenip teşvik edildiği erkek alt kültürlerine esaslı bir hakimiyeti olmasına rağmen, kolay takip edilebilir ve anlaşılabilir bir şekilde sunulmamış.” -Hakem 2, Sex Roles

“Yazarlara toplumsal cinsiyet araştırmalarında erkeklere özgü bir perspektifle incelenen önemli ve ilginç bir meseleyi ele aldıkları için teşekkür ederim.” -Hakem 3, Sex Roles

“Dış değerlendirmeden sonra taslağınızı yayımlamamaya karar verdik. Ancak hakkında yazdığınız materyal muhakkak ki çok ilginç, şüphesiz ki başka bir yayında alıcı bir kitle bulacaktır.” -Editör, Men & Masculinities

“Bu makale okumak ve üzerinde düşünmek için kuşkusuz çok ilginç ve onu erkeklik (masculinities) üzerine bir lisans ya da yüksek lisans dersinde işe yarıyorken hayal edebiliyorum.” -Hakem 1, Men & Masculinities

“Özetle, bu makale üzerinde enine boyuna düşünülecek çok fazla şey vadeden ilginç bir katkı.” -Hakem 1, Men & Masculinities

“Aldatmacalar Üzerine Bir Aldatmaca 2” veya “AüA2”

Başlık: Şaka Size Yapıldığında: Konumsallığın Hicvi Nasıl Etkilediği Üzerine Feminist Bir Perspektif

Gönderen:

Richard Baldwin, Ph.D., Gulf Coast State College

Hypatia

Durum: Kabul edildi

Tez: Sosyal adalet çalışmaları konusunda yapılan akademik aldatmacaların veya diğer satirik ya da alaycı eleştiri biçimlerinin etik dışı olduğu, cehalete işaret ettiği ve imtiyazı koruma arzusundan kaynaklandığı.

Amaç: Birisi bu konuda yazdığı bir makaleyi önde gelen bir dergide yayımlatabilecek derecede tam ve donanımlı olarak bu fikirlerle meşgul olsa dahi, dergilerin yeterince uğraşmama ve anlayış eksikliğinden dolayı sosyal adalet çalışmalarına yapılan eleştirilere giden yolu kapatan bir argümanı kabul edip etmeyeceğini görmek. (Bu makale ayrıca projemize karşı feminist epistemolojik argümanları öngörüp anlamak ve onları feminist felsefe alanında önde gelen bu akademik dergiye kabul ettirerek alanda göreceklere yüksek itibarı ispatlamak içindi. Yani, çalışmamızı böyle eleştirebilmek için yine bizden alıntı yapmak zorunda kalacaklardı.)

Seçilmiş Hakem Yorumları:

“Bu çok gelecek vadeden bir makale, bu yüzden revizyonlar epey faydalı olacak.” -Hakem 1, Hypatia

“Makale iyi yazılmış, kolay anlaşılabilir ve açık, ve önemli bir bilim dalıyla uygun yollardan meşgul oluyor. Konumsallığa yapılan vurgu düşünüldüğünde, argüman açıkça güç yapılarını göz önüne alıyor ve ötekileştirilmiş grupların sesine dikkat çekiyor, ve bu açıdan özellikle

sosyal adalet pedagojisi etrafında çalışan feminist felsefeye bir katkıda bulunabilir.” -Hakem 2, Hypatia

“Konu mükemmel ve feminist felsefeye de mükemmel bir katkıda bulunup Hypatia okurlarının ilgisini çekebilir.” -Hakem 2, Hypatia

“Mükemmel ve tam vaktinde gelen bir makale! Özellikle pedagoji ve aktivizm arasında kurulan bağlantı hoş.” -Hakem 1, Hypatia (ikinci değerlendirme)

“Hakemin övgüsünün altına çok küçük birkaç kişisel yorum bırakacağım. Makalenizi çok beğendiğimi de bir an önce eklemek istiyorum!” -Hypatia'nın editörü, kabul mektubu

“Ay (Moon) Toplantıları”

Başlık: Ay (Moon) Toplantıları ve Kız Kardeşliğin Anlamı: Mevcut Feminist Maneviyatın Şiirsel Bir Tasviri

Gönderen:

Carol Miller, Ph.D., PUR Girişimi (PUR Initiative) (kurmaca)

Journal of Poetry Therapy

Durum: Kabul edildi (hiçbir revizyon isteği veya yorum olmadan)

Tez: Belirli bir tezi yok. Tamamı hemen hemen altı saat içinde yazılmış, bir nebze daha gerçekçi bir şeye dönüştürülmeden önceki halinin büyük bir kısmı ergen bunalım şiirleri üreten çevrimiçi bir platformda oluşturulmuş, eşinden boşanmış amansız bir feministin kadın cinselliği ve maneviyatı üzerine rahatından taviz vermeyen otoetnografik düşüncelerinin serpiştirildiği ipe sapa gelmez şiirsel monoloğu.

Amaç: Dergilerin yeterince kadın yanlısı, üstü kapalı olarak erkek düşmanı ve bilginin alternatif feminist taraflarını ön plana çıkarmak adına iyiden iyiye sağduyu karşıtı olduğu

müddetçe, ipe sapa gelmez bir safsatayı kabul edip etmeyeceklerini görmek. (Not: Bu makalenin tamamı (erkek olan) James tarafından kaleme alınmıştı.)

“Feminist Kavgam” veya “FK”

Başlık: Bizim Mücadelemiz Benim Mücadelem: Neoliberal (Feminizm) ve Seçim Feminizmine Keşimsel Bir Yanıt Olarak Dayanışma Feminizmi

Gönderenler:

Gerçeklik İçin Feminist Aktivist Kolektifi’nden [Feminist Activist Collective for Truth (FACT)] Maria Gonzalez, Ph.D., ve Lisa A. Jones, Ph.D. (ikisi de kurmaca)

Affilia

Durum: Kabul edildi

Tez: Bireysel seçimi ve sorumluluğu, kadın failliğini ve mukavemetini ön plana alan feminizme, toplumdaki en ötekileştirilmiş kadınların mağduriyeti etrafında dayanışma içinde birleşen bir feminizmle karşı çıkılabileceği.

Amaç: Revaçtaki argümanları karıştırıp birbirine uydurduğumuzda yakınma ile alakalı herhangi bir şeyi (bu durumda, *Kavgam*’ın 1. cildinin 12. bölümünün dillere pelesenk olmuş kelimelerle değiştirdiğimiz bir kısmı) dergilere kabul ettirilebilecek “teori” bulup bulamayacağımızı görmek.

Seçilmiş Hakem Yorumları:

“Kapsayıcı feminizmin hedeflerine müttefiklik/dayanışma meselesine odaklanarak destek olmayı amaçlayan ilginç bir çalışma.” -Hakem 1, Affilia

“Taslağınızı okuduğumda iskeletini ve her iki feminizmi de (neoliberal feminizm ve seçim feminizmi) işleyişinizi iyi temellendirilmiş buldum.” -Hakem 2, Affilia

“Makalenin dayanışma ihtiyacı ve neoliberal feminizmin tartışmalı doğası gibi temel argümanlarına çok sempati duyuyorum.” -Hakem 1, Feminist Theory

“Makalenin argümanına ve politik konumuna taraftar olmakla beraber güncel haliyle yayımlanmasını önermem.” -Hakem 2, *Feminist Theory*

“Hakemler çalışmayı destekliyor ve sosyal hizmet görevlileri ile feminist bilim insanları için önemli diyaloglar üretebilme potansiyelinin farkındalar.” -Yazı İşleri Müdürü Yardımcısı, *Affilia* (İlk Değerlendirme)

“Göze çarpan ve çözülmesi gereken bazı ufak sorunlar olmasına rağmen hakemler çok iyi niyetliler. Bu sebeple sizi editörün yorumunu içeren baş yazıyı ve mektubun sonunda bulunan hakem yorumlarını cevaplandırmaya ve müsveddenizi gözden geçirerek düzeltmeye davet ediyorum ki yayına doğru ilerleyebilelim.” -Yazı İşleri Müdürü Yardımcısı, *Affilia*, ikinci değerlendirme

“Porno”

Başlık: Feminist Porno İçin Bir Fil Testi⁹* Olarak Faillik: Yoğun Pornografi Tüketiminin Erkeklerin Toplumdaki Kadınlar Hakkındaki Açık ve Örtük Çağrışımları Üzerine Etkileri

Gönderenler:

Richard Baldwin, Ph.D., Gulf Coast State College, and Brandon Williams, Ph.D., bağımsız araştırmacılar (kurmaca)

Porn Studies

Durum: Revize et ve Yeniden gönder

Tez: “Feminist” pornonun toplumdaki kadınlar hakkında açık ve saklı tutumları geliştirmek için uygunken diğerlerinin bu konuda uygunsuz olduğu. Bu makale, sahne özgünlüğü ve

⁹ **ç.n.:** *Fil testi (The Elephant Test)* “Bir fili tarif edemem ama görsem tanırım.” düşüncesini tanımlıyor.

kadın icracının failliğinin algılanış biçimlerine göre okunduğunda kadın dostu/kadın aşağılayıcı ikilemini feminist/feminist olmayan lehine altüst etmeyi amaçlıyor.

Amaç: Bu makalenin iki orijinal hipotezi vardı ve bunlardan biri makaleyi yeniden yazmamız yönündeki ilk talebi sağ salim atlattı. Bu sağ kalan birinci hipotez, iki saatlik yoğun pornografi tüketiminin hemen öncesinde ve sonrasında Harvard Örtük Çağrışım Testi’ni (Harvard Implicit Association Test) (toplumsal cinsiyet ve bilim üzerine) çözmenin, pornografinin toplumdaki kadınlara yönelik tutumları iyileştireceği mi yoksa zarar mı vereceği konusunda güvenilir bir ölçek görevi görebileceğiydi (toplamda, dört erkeğin bir yıl boyunca 2.328 saat hardcore pornografi izlediklerini ve aynı miktarda Örtük Çağrışım Testi çözdüklerini varsayıyordu). İkincisi ise, ileri sürdüğü tezin yaptığı herhangi bir açıklamaya ek olarak, belirsiz istatistiksel sonuçları ideolojik olarak yorumlanan nitel sonuçlarla geçersiz kılmanın kabul edilebilir olduğuydu, ancak derginin editörü (Feona Attwood) istatistikleri anlamamış gibi görüldüğü için, ikinci taslak daha belirgin ve “olumlu bir feminizm” (feminism good) pozisyonu uğruna bu hipotezi büyük ölçüde terk etti. Hal böyle olunca da değerlendirme aşamasında olan makale halen IAT (Örtük Çağrışım Testi) hipotezini ileri sürmekte ve “feminist” olarak yorumlanabildikleri müddetçe, kadınları son derece aşağılayan senaryoları kadın yanlısı olarak konumlandırmaya çalışmaktadır.

Seçilmiş Hakem Yorumları:

“Bu makaleyi tuhaf, büyüleyici, eğlenceli ve kışkırtıcı buldum. Bir şekilde yayımlanmasını çok isterim. Daha önce yapılmamış bir şey yapmaya çalışıyor ve deneysel durumu göz önüne alındığında bunu ilk seferinde hatasız yapamamış oluşu beklenmeyecek bir şey değil. Yazarlar bu projede desteklenmeli.” -Hakem 1, Porn Studies

“Bu karma araştırma yöntemiyle hazırlanmış makalenin nasıl işe yarar hale getirilebileceğine dair ilk geri bildirimim nicel verilerin kaldırılması gerektiği yönünde. Makalede belirttikleri gibi, nicel ve nitel yaklaşımların her biri güçlü ve zayıf yönlere sahip. Niceliksel verilerin gücü, karmaşıklığı, anlaşılmazlığı, tuhaflığı ve anlamı göz ardı ederek muazzam bir veri grubunu basitleştirip anlaşılır hale getirmeye izin vermesidir. Dört kişi için niceliksel analize girişmenin bir anlamı yok – dört kişilik bir örneklemden detayları çekip aldığınızda ilginç bir şey kalmaz. Bunun yanı sıra, makalede ilginç olan her şey, nitel

verilerin analizinden geliyor. İkinci tavsiyem, bu analizin bireysel tecrübe ve düşüncelere daha fazla yer vermesi gerektiği yönünde.” -Hakem 1, *Porn Studies*

“Bu makaledeki hikayenin, araştırmacıların kendi kendini keşfetme yolculuğuyla ilgili olması hayati derecede önemli, aksi takdirde erbilgiçlik (mansplaining) söz konusu olurdu – ‘biz dört erkek bilim insanıyız, bir dolu porno izledik ve biliyorsunuz, aslında bazı kadınların BDSM’de gerçekten fail olabileceğini keşfettik. Hayır, gerçekten, biz erkeğiz, kadınların nasıl fail olabileceğinden bahsedişimizi dinleyin!” -Hakem 1, *Porn Studies*

“Alana bağlılığımızı/katkınızı takdir ediyorum.” -Hakem 2, *Porn Studies*

“Çalışmanız, birkaç kuramcının arabuluculuğa dayalı pozitif cinsel ilişkinin tüketiciler üzerinde kayda değer bir etkiye sahip olduğu iddialarını doğruluyor ve metodolojik katkınız kadın dostu ve kadın aşağılayıcı arasındaki, sizin de belirttiğiniz gibi, göstermelik farkı ortaya çıkarmaya yardımcı oluyor.” -Hakem 2, *Porn Studies*

“Progresif Dizilim (Progressive Stack)”

Başlık: Progresif Dizilim (Progressive Stack): Pedagojiye Kesişimsel Feminist Bir Yaklaşım

Gönderenler:

Maria Gonzalez, Ph.D., FACT (kurmaca)

Hypatia

Durum: 3 Adet Ret ve Yeniden gönder kararı

Tez: Eğitimcilerin kimliğe göre ayırım gözetmeleri ve imtiyaz açısından öğrencilerinin statülerini hesaplamaları, en az imtiyazlı olanları daha fazla zaman, ilgi ve olumlu geri bildirimle kayırıp, en fazla imtiyaza sahip olanları ise katkılarına kulak vermeyi reddederek, onlardan gelen düşünceleri küçümseyerek, kasten onlardan daha yüksek sesle konuşarak ve onları zincirleyip yere oturtarak cezalandırmaları gerektiği – “deneysel telafiler” adını verdiğimiz eğitim fırsatlarının bütünü.

Amaç: Dergilerin, öğrencilere kimliklerine göre değer biçip en ötekileştirilmiş olanlara ayrıcalık tanımayı ve en imtiyazlı olanlara karşı zincirleyerek yere oturtma ve katkılarını itibarsızlaştırmaya varana kadar ayrımcılık yapmayı savunan argümanları kabul edip etmeyeceğini görmek. (Kabul edildi, herhangi bir düzeltme de gerekli görülmedi.)

Seçilmiş Hakem Yorumları:

“Bu, düzeltmeler yapıldığında, sınıftaki epistemolojik adaletsizliği ele almasıyla, gelişen literatüre güçlü bir katkı sağlayacak sağlam bir makale. Progresif Dizilim’e (Progressive Stack) yapılan vurgu ilgi çekici ve yazarın bazı özel yaklaşımlar önermeye çalışması harika.”
-Hakem 1, ilk değerlendirme, *Hypatia*

“Ben bu projeyi çok beğendim. Yazarın görüşlerinin isabetli olduğunu ve epistemolojik adaletsizlikle ilgilenen literatürün sınıf pedagojilerine sunabileceği çok şey olduğunu düşünüyorum, yazarı bu proje üzerinde çalışmaya devam etmeye teşvik ediyorum.” -Hakem 2, ilk değerlendirme, *Hypatia*

“Bu zahmete değer ve ilginç bir proje. Sadece makale henüz hazır değil, o kadar.” -Hakem 2, ikinci değerlendirme, *Hypatia*

“Feminist Yapay Zeka”

Başlık: Süper-Frankenstein ve Erillik Tasavvuru: Feminist Epistemoloji ve Süper Akıllı Yapay Zeka Güvenliği Araştırması

Gönderen:

Stephanie Moore, Ph.D., bağımsız araştırmacı (kurmaca)

Feminist Theory

Durum: Revize et ve Yeniden gönder

(Uzunluk ve stilde küçük revizyon)

Tez: Yapay zekanın eril, emperyalist ve akılcı verilerle programlandığı için doğası gereği tehlikeli olduğu. Heteroseksüel beyaz erkekler bunun farkındadırlar ve kadınları ve azınlıkları tabi kıldıklarından dolayı kendilerinin de tabi kılınacaklarından korkarlar. Bu nedenle, yapay zekanın çoklu ve irrasyonel bilgilerle programlanıp insanlık üzerinde kontrolünün sağlanması gerekmektedir.

Amaç: Dergilerin; beyazlığı, erkekliği, bilimi ve akılı baskı aracı olarak sorunsallaştıran mantıksız ve tutarsız psikanalitik ve postmodern teoriyi yayımlayıp yayımlamayacağını görmek.

Seçilmiş Hakem Yorumları:

Erişilebilir değil. Yorumların kapsamı aşağı yukarı şu şekilde: *“Makaleniz iki uzmanın hakem değerlendirmesinden geçmiştir. Yorumları bu mektubun altına eklenmiştir. Gördüğünüz gibi, hakemler bunun güçlü bir çalışma olduğu görüşündeler, ancak bazı küçük değişiklikler öneriyorlar. Sizleri, makalenizi eleştirmenlerin yorumlarına ve ekteki Stil Kılavuzu'na uygun olacak şekilde gözden geçirip yeniden göndermeye davet ediyoruz.”*

En alttaki yorumlardan ise yalnızca *“Lütfen kelime sayısını azaltın ve dergi gerekliliklerine uygun hale getirin.”* manası çıkıyor.

“Feminist Astronomi”

Başlık: Yıldızlar, Gezegenler ve Toplumsal Cinsiyet: Feminist Astronomi İçin Bir Çerçeve

Gönderen:

Maria Gonzalez, Ph.D., FACT (kurmaca)

Women's Studies International Forum

Durum: Revize et ve Yeniden gönder

(Süresi doldu)

Tez: Astronomi bilimi, doğası gereği her daim cinsiyetçi ve Batılı olmuştur. Bu eril ve Batılı ön yargılar en iyi şekilde feminizm, queer ve yerli astrolojinin (ör. Burçlar) astronomi biliminin bir parçası haline getirilmeleri ile düzeltilebilir.

Amaç: Oldukça başarılı, ancak baştan aşağı bilimselliğe aykırı olan feminist buzulbilimi çalışmasında ortaya konulan ile aynı sonucun feminist ve postkolonyal astronomi çalışmaları arasına girip giremeyeceğini görmek.

Seçilmiş Hakem Yorumları:

“Bu makale, spesifik biçimde astronomiye odaklanarak feminist bilim eleştirilerini ele alıyor. Bu bakımdan ilginç bir konu ve dergiye katkı sağlayacaktır.” -Hakem 1, Women’s Studies International Forum

“Feminist bilim çalışmalarının mevcut savunucuları için, biyoloji ve çevre çalışmaları gibi “yumuşak” bilimlerin ötesindeki bilimsel disiplinlere feminist bir gözle bakmak ve giderek fizik ve astronomi gibi “sert” bilimlere müdahaleye ve eleştiriye yönelmek bir sonraki adım için mantıklı görünüyor. Ayrıca, temel hedef konuya uygun ve ilginç.” -Hakem 2, Women’s Studies International Forum

“Bu makale hayli umut verici ve ilgi çekici. Feminist bir astronomi ile amaçlanan oldukça merak uyandırıcı – daha fazlasını okumak ve öğrenmek için sabırsızlanıyorum... Bu ilginç çalışmayı yürütmede şans diliyorum ve bir gün bu çalışmanın sınıflarda, laboratuvarlarda ve genel kurul salonlarında tartışıldığını görmeyi umuyorum.” -Hakem 2, Women’s Studies International Forum

“Yazarın argümanının özgünlüğü bir başarı. En temel seviyedeki argümanı (feminist astronominin olduğu/olması gerektiği/olabileceği!) feminist bilimi çalışmaları, kadın ve toplumsal cinsiyet çalışmaları, bilim ve teknoloji çalışmaları ve hatta belki de astronomi alanındaki okuyucular için heyecan verici olabilir.” -Hakem 2, Women’s Studies International Forum

“CisNorm”

**Başlık: İş Yerinde Cis Normatif Söylemsel Saldırganlıkla Başa Çıkma Stratejileri:
Karmaşa, Eleştiri, Özyönetim ve Danışıklı Dövüş**

Gönderen:

Carol Miller, Ph.D., PUR Girişimi (PUR Initiative) (kurmaca)

Gender, Work, and Organization

Durum: İnceleniyor

(*Gender & Society* Dergisi tarafından yapılan karışık ancak ağırlıklı olarak eleştirel değerlendirmelerden sonra reddedildi.)

Tez: Trans bireylerin iş yerinde, öyle olmadıklarını düşünseler dahi, cis normatif dil kullanılarak ezilmiş ve kısıtlanmış oldukları, iş yerlerinde kendilerinden uzak durulan trans aktivistlerin transfobinin kanıtı olduğu ve trans aktivizmi konusunda şüpheli olan trans erkeklerin transfobiden ve/veya erkek ayrıcalığından yararlanmaktan korktukları.

Amaç: Dergilerin, küçük bir trans örneklemini üzerinden yürütülen metodolojik açıdan baştan savma bir çalışmayı ve onun kaydedilen cevaplarla bile desteklenmeyen, ideolojik saiklerle yapılmış olduğu açıkça görülen yorumlarını kabul edip etmeyeceklerini görmek.

Seçilmiş Hakem Yorumları:

“Genel olarak, bu dört bölümden oluşan çalışmanın, özellikle trans ve cinsiyete uymayan insanların iktidar sistemlerine karşı tepkileri aracılığıyla bir cis normativite anlayışı geliştirmede yardımcı olacağını düşünüyorum.” -Hakem B, *Gender & Society*

“Bu makale, iş yeri eşitsizliklerinin –birçok iş yeri en azından resmîyette kapsayıcı görünürken dahi– nasıl halen devam ettiğinin anlaşılması açısından ilginç ve önemli deneysel bir vaka sunuyor. Makalenin gücü, trans bireylerin ve cinsiyete uymayan kişilerin ilk elden deneyimlerine ve kapsayıcı görünen iş yerlerinde bile maruz kaldıkları saldırganlıklara dair yorumlarına odaklanmasından geliyor. Ayrıca, geleneksel toplumsal cinsiyet düzeninin uzun vadeli değişmezliğini daha da vurguluyor.” -Hakem C, *Gender & Society*

“Mastürbasyon”

**Otuz Bir Çekmek: Rıza Dışı Mastürbasyon Yoluyla Kişinin Nesneleştirilmesinin
Metaseksüel Şiddet Olarak Tanımlanması**

Gönderen:

Lisa A. Jones, Ph.D., FACT (kurmaca)

Sociological Theory

Durum: Hakem değerlendirmesi sonrasında reddedildi

(Süresi doldu)

Tez: Bir erkek, bir kadın hakkında kendisinin izni olmadan fanteziler kurarak mastürbasyon yaptığında veya rıza göstermediği şekillerde onu hayal ettiğinde, kadın durumu hiç öğrenmese bile, ona karşı “metaseksüel” şiddet uygulamış olur. “Metaseksüel” şiddet, kadını cinsel olarak nesneleştirerek ve erkek orgazmını kolaylaştırmak için kullanılan bir tür zihinsel destek haline getirerek depersonalizasyonuna neden olan, fiziksel olmayan bir tür cinsel şiddet olarak tanımlanmaktadır.

Amaç: Cinsel şiddet tanımının düşünce suçlarına kadar genişletilip genişletilemeyeceğini görmek.

Seçilmiş Hakem Yorumları:

“Metaseksüel şiddetin, özellikle de rızaya dayalı olmayan mastürbasyonun, tüm ilişkilere ne ölçüde belirsizlik kattığı üzerinde düşündüğüm bir konuydu. Kadınların, bir erkeğin onları hayal ederken mastürbasyon yapıp yapmadığını bilmesi mümkün değildir ama metaseksüel şiddetin bu “bilinmeyen” yönünden teorik bir koz elde etmenin mümkün olabileceğini düşünüyorum. Erkeklerin bu bilinmezliği çok somut biçimlerde bir silah olarak kullanabilecekleri senaryoları da hayal edebiliyorum. Örneğin, bir erkeğin bir kadına istemsizce söylediği belirsizlik içeren “Sürekli seni düşünüyorum” cümlesi, dünyadaki metaseksüel şiddetin yapısal bağlamı göz önüne alındığında bilhassa sinsî bir ifadedir. Makalede bu doğrultuda ilerlemek isteyip istemediğinizden emin değilim ancak metaseksüel şiddetin kişilerarası ilişkilerde ortaya çıkardığı belirsizlik ve kaygıyı ve bu şiddetin diğer

somut şiddet biçimlerini nasıl kızıştırdığını veya uzlaştırdığını tartışan bir bölüm hayal edebiliyorum.” -Hakem 1, Sociological Theory

“Ayrıca bu teorik argümanın rızaya dayalı romantik ilişkilerde nasıl etkileri olduğuna dair örnekler düşünmeye çalışıyordum. Makale boyunca, çiftler arasında cinsel mesajlaşma ve rızaya dayalı pornografik öz çekimlerin artışı ve bunların sizin argümanınıza nasıl yerleştirilebileceğini düşünüyordum. Bu durumun ilginç olduğu görüşümdedir çünkü bu resimler rızaya dayalı olan özel bir ilişki içinde paylaşıyor olsalar bile, resimlerin kendisinin, erkeğin mastürbasyon yaparken başka bir kadını düşünüyor olabileceği fikrine bir tepki olduğu iddia edilebilir. Yatak odası fotoğrafçılığı endüstrisinin tamamı, örneğin kadınların bazen sevgilileri/eşleri denizaşırı orduya konuşlandırılmadan önce onlar için erotik fotoğraflar çektirmesi, üstü kapalı biçimde “Mastürbasyon yapacaksan bari benimle yap” demenin bir yoludur. Esasen, rızaya dayalı tek eşli ilişkilerde bile, mastürbasyon fantezileri kadınlar için bir miktar baskı yaratabilir. Bu konudan 21. sayfada rızaya dayalı olmayan dijital medya içeriklerinin metaseksüel-tecavüz olarak tüketimi şeklinde bahsediyorsunuz; ancak bunu, bu potansiyel olarak daha kurnazca hazırlanan anlaşmaya dayalı ama baskıcı unsurlar üzerinden düşünmenin de ilginç olduğu kanaatindeyim.” - Hakem 1, Sociological Theory

“Beyaz Kavgam” or “BK”

Başlık: Beyazlığı Çözme Mücadelem: Beyazlığa Beyazlığın İçinden Bir Eleştirel-Irk İncelemesi

Gönderen:

Carol Miller, Ph.D., PUR Girişimi (PUR Initiative) (kurmaca)

Sociology of Race and Ethnicity

Durum: Hakem değerlendirmesi sonrasında reddedildi

(Süresi doldu)

Tez: Bu makale, eleştirel ırk literatürüyle yakından ilgilenerak “Beyazlığa” (kasıtlı olarak büyük harfle yazıldı) karşı radikalleşen beyaz lezbiyen bir kadını ele alan bir otoetnografidir.

Amaç: Revaçta olan argümanları karıştırıp birbirine uydurduğumuzda *herhangi bir şeyi* (bu durumda, Yahudileri beyaz insanlarla ve/veya beyazlıkla değiştirerek, *Kavgam*'da Hitler'in Yahudileri eleştirdiği seçilmiş bölümler) dergiler için kabul edilebilir kılacak “teori” bulup bulamayacağımızı görmek.

Seçilmiş Hakem Yorumları:

“Yazar ‘Kendi beyazlığını sorunsallaştırarak’ eleştirel beyazlık araştırmaları içinde bir boşluğu ele almaya çalışıyor. Beyazlıkla ilgili çoğu düşününsel (reflexive) yorumun ‘metodolojik ekler’ veya ‘konumsallık ifadelerine’ indirgenmiş olduğu göz önüne alındığında, yazarın bu öz eleştirel mücadeleyi merkezileştirme çabasını canlandırıcı buldum. Yazar, özellikle beyaz ırktan olmayan bazı kadın yazarların çalışmalarını vurgulayarak, kişisel anlatıyı teoriyle ilişkilendirme konusunda güçlü bir yetenek sergiliyor.” -Hakem 1, *Sociology of Race and Ethnicity*

“‘Beyazlığımı Çözme Mücadelem: Beyazlığa Beyazlığın İçinden Bir Eleştirel-Irk İncelemesi’ başlıklı bu makale önemli ve derin düşünceler içeren bir metodoloji ile son derece mühim bir konuya odaklanıyor. Özellikle makaledeki iddialar kesinleştirilip doğrulanarak, açıklanarak ve somut örnekler verilerek revize edildiği takdirde; bu makale, beyazların beyaz ırkı üstün gören bakış açılarına bağlılığını pekiştiren mekanizmalarla ilgilenen literatüre, ve bireylerin daha derin sosyal ve ırksal bilinç seviyelerine ulaşmaları sürecine güçlü ve özel bir katkı sağlama potansiyeline sahiptir.” -Hakem 2, *Sociology of Race and Ethnicity*

“Platon’u Queerleştirmek (Queering Plato)”

Başlık: Platon’u Queerleştirmek (Queering Plato): Cinsellik ve Toplumsal Cinsiyet Üzerine Queer-Teorik Özgürleştirici Bir Metin Olarak Platon’un Mağara Alegorisi

Gönderen:

Carol Miller, Ph.D., PUR Girişimi (PUR Initiative) (kurmaca)

GLO: A Journal of Gay and Lesbian Studies

Durum: Aylar sonra gözden geçirilmeden reddedildi (*desk-rejected*) ve geri çekildi.

Tez: Platon'un mağara alegorisi, en iyi şekilde, cinsellik ve cinsiyet ikiliğinin üstesinden gelmeyi bir tür aydınlanmış vaziyet olarak konumlandırır ve bu ikili terimleri bir tür körlük olarak kabul eden queer-teorik bir metin olarak yorumlanır.

Amaç: “İkili sistemin üstesinden gelmenin” bir tür kişisel ve toplumsal aydınlanma oluşturduğu fikri yeterince methedildiği takdirde Platon'un Mağara Alegorisi'nin saçma ve ideolojik bir yorumunu toplumsal cinsiyet ve cinsellik araştırmalarına kakalamanın mümkün olup olmayacağını görmek.

“Feminist Vücut Geliştirme”

Başlık: “Bir Kız için Oldukça İyi”: Feminist Fizikselliği ve Kadınların Vücut Geliştirmesi

Gönderen:

Richard Baldwin, Ph.D., Gulf Coast State College

Sociology of Sport Journal

Durum: Geri çekildi.

(Son ret: *Sociology of Sport Journal*, hakem değerlendirmesinden sonra)

Tez: Kadın vücut geliştirmecilerin erkek akranlarından daha güçsüz olmasının temel nedeni biyoloji değildir; spor salonu ortamlarında, daha geniş kültürde ve özellikle de vücut geliştirme değerlendirme kriterlerinde açıkça ve üstü kapalı olarak var olan cinsiyetçiliktir.

Amaç: Biyolojik inkarcılığın, belirli ahlaki inanışları yeterince yüceltmesi halinde sosyal inşacılık lehine yayımlanıp yayımlanamayacağını görmek.

“BJJ” veya “BJ-Gey”

Başlık: Hegemonik Erkeklikle Boğuşmak: Brezilya Jiu Jitsusunda Erkekliğin ve Heteronormativitenin Rollerini

Gönderen:

Richard Baldwin, Ph.D., Gulf Coast State College

International Review for the Sociology of Sport

Durum: Geri çekildi.

(Son ret: *International Review for the Sociology of Sport*, hakem değerlendirmesinden sonra)

Tez: Erkeklerin Brezilya jiu jitsusu ve güreş gibi “boğuşmaya dayalı dövüş sanatları”yla ilgilenmelerinin birincil nedeni, erkekliğin hegemonik biçimlerinin genel olarak homoseksüel (ve homoerotik) erkek dokunuşlarına erişimlerini engellemesidir; ki bu, performatif gey BDSM'si yerine geçecek sosyal olarak kabul edilebilir faaliyetler yoluyla bunu yapabilmek için bastırılmış bir ihtiyaca “boyun eğme”ye odaklanıldığında daha da şiddetlenir.

Amaç: Erkek sporları hakkında gerçekten gülünç bir argümanı kendi literatürlerine yerleştirmeye çalışarak ve erkekleri yanlışlanamaz ve sosyal olarak bastırılmış dürtülere sahip olmakla suçlayarak bu argümanın yayımlanıp yayınlanmayacağını görmek.

“Aldatmacalar Üzerine Bir Aldatmaca (1)” veya “AüA”

Başlık: Hegemonik Akademik Zorbalık: Toplumsal Cinsiyet Çalışmalarında Sokal Tarzı Sahte Makalelerin Etiği

Gönderen:

Richard Baldwin, Ph.D., Gulf Coast State College

Journal of Gender Studies

Durum: Geri çekildi.

(Son ret: *Journal of Gender Studies*, hakem değerlendirmesinden hiç geçmedi)

Tez: Akademik sahtekarlık yapmaya yeltenmenin etik kuralları, tamamen ilgili derginin veya araştırma alanının sosyal adalete ilişkin tutumuna bağlıdır. Spesifik olarak, sosyal adalet çalışmalarını destekleyen dergileri aldatmak etik değildir; fizik gibi alanlardaki dergileri aldatmak etik açıdan ne olumlu ne de olumsuzdur; sosyal adalete karşı kullanılan sonuçlar elde eden dergileri (evrimsel psikoloji alanındakiler gibi) aldatmak ise etik bir zorunluluktur. “Bir Sosyal İnşa Olarak Kavramsal Penis” ve Sokal Olayı, “hegemonik akademik zorbalığın” bu biçimine örnek olarak verilmiştir.

Amaç: Sosyal adalete adanmış alanların eleştirilmesi söz konusu olduğunda dergilerin bariz bir çifte standardı kabul edip etmeyeceğini görmek (Aldatmacalar Üzerine Bir Aldatmaca 2’nin de ispat ettiği gibi, bu hipotez tamamen yanlış değildir). Ayrıca, bize atıfta bulunarak “Kavramsal Penis”i eleştiren bir makale yayımlayıp yayımlayamayacağımızı görmek (yine tamamen yanlış değildir).

“Otoetnografi” / “SZE”

Başlık: Özdüşünümler Üzerine Özdüşünümler: Otoetnografinin Otoetnografik Bir Savunması

Gönderen:

Richard Baldwin, Ph.D., Gulf Coast State College

Journal of Contemporary Ethnography

Durum: Geri çekildi.

(Son ret: *Journal of Contemporary Ethnography*, hakem değerlendirmesinden hiç geçmedi)

Tez: Otoetnografi en iyi, otoetnografi kullanılarak savunulur. Girişilen bu düpedüz aldatmacanın bunun ötesinde bir teze sahip olup olmadığı belli değil; ancak genel olarak denilebilir ki, genç bir erkek feminizmin önemini, “kendi bakış açısının yerleşmişliğini” ve

feminizm odaklı erkekliği diğer otoetnografilerle uyum içinde kendi erkekliğini test ederek keşfedebilir.

Amaç: *Tamamen saçma* düzmece bir makalenin yayımlanıp yayımlanamayacağını görmek.

SZE (Şizoetnografik) Olarak

Başlık: Otoetnografiye Şizoetnografik Bir Yaklaşım İçinde: Erkeklik ve Diğerleri

Gönderen:

Brandon Williams, Ph.D., bağımsız araştırmacı (kurmaca)

Qualitative Inquiry

Durum: Geri çekildi.

(Yalnızca teslim edildi: *Qualitative Inquiry*, hakem değerlendirmesinden hiç geçmedi)

Tez: Kişinin zihnindeki değişen düşünce dizilerinin farklı içgörülere sahip farklı benlikler olduğu düşünülen “şizoetnografi”nin ötesinde belirli bir tez yok. Yazarın erkekliğini sorunlu olarak sorgulayan, birçok ‘benliği’ bir araya getiren tutarsız bir otoetnografi.

Amaç: Dergilerin, otoetnografi şeklinde olduğu ve erkeklikle ilgili revaçtaki olumsuzluğu yansıttığı takdirde tamamen saçma bir şeyi yayımlayıp yayımlamayacağını görmek.

Not: Bu çalışma, SZE olarak, yalnızca *Qualitative Inquiry* (dergisini) test etmek için yeniden yazıldı. Bu projede geçirdiğimiz bir yılımızın sonuna kadar bu çalışmanın burada yayımlanabilme şansı olduğunu düşünmemiz, derginin eleştirel bir şekilde incelenmesi gerektiği hakkında çok fazla şey söylüyor.

“Fem-Kavgam” ya da “FemK”

Başlık: Erkekliği Yeniden Örmek: Erkeklik Üçlüsünün Tahakkümü Altındaki Kadınların Mücadelesini Yeniden Tanımlamak

Gönderen:

Helen Wilson, Ph.D., PUR Girişimi (PUR Initiative) (kurmaca)

Signs

Durum: Geri çekildi.

(Yalnızca teslim edildi: *Signs*, hakem değerlendirmesinden hiç geçmedi)

Tez: Hegemonik erkeklik, ataerkillik ve erkek müttefikliği, feminist akademisyen Lisa Wade'in bu yöndeki ısrarını müteakip, asıl problem olarak erkekliğin örülmüş üç telini oluşturuyor. Bu makale yalnızca “Beyaz *Kavgam*”ın ilk taslağının feminizme uyarlanmış halidir.

Amaç: Feminist yazarların ve akademisyenlerin kaleme aldığı popüler eserleri takip ederek revaçtaki argümanları karıştırıp birbirine uydurduğumuzda, herhangi bir şeyi (bu durumda *Kavgam*'da, Yahudiler erkekler ya da ataerkillik ile yer değiştirecek şekilde, Hitler'in Yahudileri eleştirdiği bölümler) dergiler için kabul edilebilir kılacak “teoriyi” bulup bulamayacağımızı görmek.

6. BÖLÜM: TARTIŞMA

Bu deney tam olarak neyi gösteriyor? Bu konuda kendi kararınızı vermenize izin vereceğiz, ancak önce bu projenin, “yakınma çalışmaları” adını verdiğimiz, kimlik çalışmaları alanındaki bazı akademik çalışmaların titizliği konusunda şüphe duymak için mükemmel sebepler sunduğunu ortaya koyacağız.

Yakınma çalışmaları alanındaki saygın dergilerde baştan savma, saçma, etik dışı ve siyasi ön yargılı yedi makale yayımlatmayı başardık. Bu durum akademinin yozlaşmış olduğunu mu gösterir? Kesinlikle hayır. Peki beşeri bilimlerin toplumsal cinsiyet, ırk, cinsellik ve ağırlık gibi alanlarında çalışan tüm akademisyenlerin ve hakemlerin yozlaşmış olduğunu mu gösterir? Bunlardan herhangi birini iddia etmek, hem bu projenin önemini abartmak hem de asıl amacını gözden kaçırmak olacaktır. Bazı insanlar böyle yapacak ve biz onlardan yapmamalarını rica ediyoruz. Akademik çalışmaların çoğunluğu sağlamdır, hakem değerlendirmeleri titizdir ve topluma fayda sağlayan bilgiler üretmektedirler.

Ancak yine de, bu durum bu tür “akademik çalışmaları” teşvik eden beşeri bilimlerdeki belirli alanlarda endişe edilmesi gereken bir şey olduğunu göstermektedir. Yedi tane olması bir yana, saygın dergilerde bu denli berbat hiçbir makalenin yer almaması gerekirdi. Ve bu yedi makale sadece buzdağının görünen kısmı. Bunun çok az şey kanıtlandığını ve bir şans olduğunu (ya da yedi şans) düşünen insanları bunu nasıl yapabildiğimize bakmaya çağırıyoruz. Bu iddialarda bulunmamızı, bu yöntemleri ve yorumları kullanmamızı ve hakemlerin bunları oldukça standart bulmasını sağlamak için alıntı yaptığımız yüzlerce makaleye bakın. Hakem yorumlarına ve kariyerlerinde başarıyla ilerlemek için makaleleri yayımlanması gereken akademisyenleri neye yönlendirdiklerine bakın. İşimizde daha az siyasi ön yargılı ve baştan savma davranmamızı talep edecekleri yerde nasıl daha fazlasını istediklerine bakın.

Böylesine kanıtsız, saçma ve ahlaki açıdan sakıncalı makaleler hazırlamış olmamıza rağmen en az dört kez diğer makaleleri değerlendirmemizin istendiği gerçeğini göz önünde bulundurun. Bu alandaki bilgi üretimini, sağduyulu ve ispatlı akademik çalışmalardan oldukça uzağa yönlendirme sürecinde yer almamız tamamen mümkün olabilirdi. Biz etik olmayacağı için bunu yapmamayı tercih ettik, ancak benzer makaleler yazan akademisyenler bu hususta tamamen içtenlikle öyle yapmayı tercih edeceklerdir.

Bunun kısa vadeli bir proje olduğunu, ve hatta gayet başarılı olmamıza rağmen keşfedilmemizle beraber daha da kısaldığını göz önünde bulundurun. Dahası, eğer keşfedilmeseydik her ay süresiz olarak bir veya iki makale yayımlayarak hayatımız boyunca bu sayıyı yüzlere dayandırabileceğimizi ve daha yüzlercesini de gözden geçirip yönlendirebileceğimizi düşünün. Bilgi üretimi ve hakem değerlendirmesi süreci işlediğinde tüm bunların hakem değerlendirmesinden geçmiş makalelerin sahip olması gereken bilgi meşruiyetine sahip olacağını anlayın. Bu sürecin işleyip işlemediğini kendinize sorun. İşlemediğini düşünüyorsanız, üniversitelerden bu durumu düzeltmelerini istemek üzere bize katılın.

7. BÖLÜM: ŞİMDİ NE OLACAK?

Bu projenin sonucunda ne olması gerekiyor? Buna başkaları karar verecektir. Projemiz, öncelikle bir sorunun varlığına kanıt sunmayı, onu üreten alanlara içeriden bir bakış açısı sağlamayı ve doğasının ana hatlarını çıkarmayı amaçlayan bir ilk araştırmadan biraz daha

fazlasıydı. Verilerimiz, yakınma çalışmalarının acilen ilgilenilmesi gereken ciddi bir akademik sorun olduğunu gösteriyor.

Bundan sonra ne olması gerektiği sorusuna bazı popüler ama yanlış cevapları belirlemek kolay olacaktır. Bu projenin olası bir sonucu, dergilerin bizim gibi insanların bunu tekrar yapmasını önlemek için makale gönderenlerden kimlik ve yeterlilik ispatı istemeye başlaması olabilir. Bu, statükoyu düzeltmek yerine korumaya çalışan eksik bir çözüm yolu olacaktır. Akademik çalışmalar, yazarlarının yeterlilikleri veya kimlikleri ne olursa olsun, kendi değerlerinde diretmelidirler. Bu yaklaşımı benimsemek yalnızca dergilerin utanma korkusu ile titiz akademik çalışmalar üretme sorumluluğunu azaltacak, söz konusu alanlardaki akademik standartları iyileştirmek üzere hiçbir şey yapmayacaktır – hatta tek tip görüşleri güçlendirerek sorunu daha da kötü hale getirebilir. Bizim çalışmamız takma adlarla yazdığımız için değil, kendi değerleri üzerinden kabul edildi ve *bu* sorun, yani asıl önemli olan şey, sadece makale gönderirken kimlik ispatı isteyerek çözülemez.

Bir diğer yanlış cevap ise hakem değerlendirme sistemine ve akademiye toptan saldırmaktır. Hakem değerlendirme sürecinin politik, ideolojik ve diğer ön yargılardan etkilenmesini önlemek için reforma ihtiyacı olabilir, ancak halen araştırma kalitesini güvence altına alabilmek adına sahip olduğumuz en iyi sistemdir – çoğu alanda da son derece iyi çalışır durumda olduğunu söyleyebiliriz. Aynı şey, bir bilgi üretim merkezi ve modern kültürün bir cevheri olan üniversite için de geçerlidir. Üniversiteyle veya hakemlik sistemiyle savaşmak, hastalığa son vermek için hastayı öldürmek gibi bir şey olurdu. Bu tür saldırıların özellikle siyasi muhafazakarlardan geleceğini ve onların yanlış fikirlere sahip olduklarını düşünüyoruz.

Verilerimize göre, yakınma çalışmaları tarafından yozlaştırılmış alanlarda bilgi üretimi ile ilgili, eleştirel inşacılık ve radikal şüphecilikten kaynaklanan bir sorun olduğu görülmektedir. Sorunlar arasında ırk, toplumsal cinsiyet, cinsellik, toplum ve kültür gibi konuların nasıl araştırıldığı yer almaktadır. Belki en endişe verici olanı ise mevcut ideolojik disiplinlerin bu konularda yapılan daha titiz çalışmaların değerini nasıl baltaladığı ve üniversite sistemine olan güveni nasıl sarstığıdır. Bu alanlarda yürütülen araştırmalar hayati derecede önemlidir, titizlikle yürütülmeleri ve ideolojik etkilerin en aza indirilmesi gerekir. Bu konularda sonuçlar gerçeklikten uzaklaştıkça, akademik çalışmalarla yardım edilmek istenen kişileri incitme olasılığı o kadar artar.

Daha da kötüsü, yozlaşmış akademi sorunu; diğerlerinin yanı sıra eğitim, sosyal hizmet, medya, psikoloji ve sosyoloji gibi diğer alanlara çoktandır ciddi ölçüde sızmış durumda – ve açıkça yayılmayı sürdürmeyi hedefliyor. Bu durum, sorunu, üniversitelerin meşruiyetini ve itibarını hızla sarsan, siyaseti çarpıtan, ihtiyaç duyulan konuşmaları bastıran ve kültürel savaşı her zamankinden daha toksik ve varoluşsal bir kutuplaşmaya iten ciddi bir endişe haline getiriyor. Dahası, kadın ve de ırksal ve cinsel azınlıklar aktivizmini, eşitlik hedeflerine karşı sağcı gerici muhalefeti besleyerek, bu hedeflere ters etki edecek bir şekilde etkiliyor.

Ne olmasını umuyoruz? İlk önerimiz; tüm büyük üniversiteleri, bilgi üreten disiplinleri ve akademisyenleri inşacı safsatalar üretenlerden ayırmak için bu çalışma alanlarını (sosyal bilimlere varacak, özellikle de sosyoloji ve antropolojiyi içine alacak şekilde toplumsal cinsiyet çalışmaları, eleştirel ırk teorisi, postkolonyal teori ve beşeri bilimlerdeki diğer “teori” temelli bilim dalları), kapsamlı bir incelemeye çağırarak olacaktır. İnşacı safsatalar üretenlerin üzerinde çalıştıkları konular –toplumsal cinsiyet, ırk, cinsellik, kültür– toplum için çok büyük önem taşıdığından ve bu nedenle epey ilgi ve en yüksek düzeyde akademik titizlik gerektirdiğinden, imha edilmek yerine kurtarılacaklarını umuyoruz. Dahası, görüşlerinin birçoğu dikkate şayan ve şu an gördüklerinden daha özenli bir ilgiyi hak ediyorlar. Bu, onların bilgi üretmeye daha bir dürüstçe ve titizlikle bağlı kalmalarını ve herhangi bir çıkar çatışmasının peşine düşmek yerine bilimi onun önüne koymalarını gerektirecektir. Bu projenin sonucunda meydana gelmesini umduğumuz değişiklik budur.

Bize gelince, yakınma çalışmalarından edindiğimiz bilgileri onları eleştirmeye devam etmek için kullanmayı, üniversitelerden ısrarla bu sorunu çözmelerini ve titiz, partizan olmayan bilgi üretimine olan bağlılıklarını yeniden teyit etmelerini talep etmeyi amaçlıyoruz. Bunu yapıyoruz çünkü üniversiteye, titiz bir akademiye, bilimsel bilgi arayışına ve sosyal adaletin önemine inanıyoruz.